

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΟ 48ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΣΑΡΚΟΒΟΡΑ ΚΡΑΤΗ, ΑΓΕΛΑΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

Η τρομώδης νόσος του κέρδους

ΜΙΑ ΒΔΟΜΑΔΑ τώρα βομβαρδιζόμαστε από εικόνες με αγελάδες, με ιατρικές πληροφορίες ειδικών (και μη) επιδημιολόγων, με οικονομικές εκτιμήσεις (ν)ευρωαναλυτών, με το συνήθη πανικό της αγοράς. Αυτή τη φορά στον πρωταγωνιστικό ρόλο οι τρελές αγελάδες (θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι για μια ακόμη φορά ο όρος του τρελού συνδέεται με τον κίνδυνο, τον δυνάμει φονιά;), ο τρόπος που μολύνθηκαν, η πιθανή μετάδοση της ασθένειας τους στον άνθρωπο. Είναι πραγματικά άμεσος ο κίνδυνος; Δεν υπήρχε το πρόβλημα των μολυσμένων κοπαδιών 7-8 χρόνια πριν; Πήραν οι αγελάδες την ασθένεια από τα πρόβατα; (και οι γάτες;) Όλες αυτές οι ποσότητες κρέατος δεν καταναλώθηκαν ήδη;

Για άλλη μια φορά η ουσία είναι αλλού: η απληστία της βιομηχανίας κρέατος (αλυσίδα παραγωγής ζωοτροφών) οδήγησε καταρχήν στην επεξεργασία των ζωικών υπολειμμάτων για ζωοτροφές με πλημμελέστατες συνθήκες υγιεινής (επεξεργασία στους 80-90 βαθμούς Κελσίου, αντί για τους 140 βαθμούς, θερμοκρασία στην οποία ο νοσογόνος παράγοντας καταστρέφεται). Αιτία; Μικρότερο κόστος - μεγαλύτερο κέρδος.

Οδήγησε στη σταδιακή αντικατάσταση των φυτικών φυραμάτων από

ζωοπαράγωγες τροφές για τις -μέχρι πρότινος- φυτοφάγες αγελάδες. Αιτία; Μικρότερο κόστος - μεγαλύτερο κέρδος.

Οδήγησε, εν τέλει, νεκρά κουφάρια, σκελετικά τμήματα που άλλοτε πετιόνταν, να εντάσσονται στο καπιταλιστικό σχέδιο ανακύκλωσης της ύλης. Αιτία; Μικρότερο κόστος - μεγαλύτερο κέρδος.

Τρελές αγελάδες ή παρανοϊκοί προγραμματιστές; Σαρκοφάγες αγελάδες ή σαρκοβόροι καπιταλιστές;

Και ξαφνικά ανησυχούμε για τις συνθήκες εκτροφής των ζώων. Όταν βοοειδή και γουρούνια εκτρέφονται σε κλουβιά ίσα με τις διαστάσεις τους, ώστε να μην μπορούν να κινούνται και να καίνε τις πολύτιμες -για τους καταναλωτές- θερμίδες τους. Όταν εκτρέφονται με ορμονικές τεχνικές ταχύτατης πάχυνσης ("ο χρόνος είναι χρήμα"). Όταν διαταράσσονται τεχνητά οι βιορυθμοί αγελάδων και πουλερικών για τη μέγιστη παραγωγή γάλακτος και αυγών. Όταν στερείται η χαρά της αναπαραγωγής με τεχνητές γονιμοποιήσεις. Όταν η γενετική μηχανή κατασκευάζει ζωόμορφες μηχανές παραγωγής κρέατος και γάλακτος.

Γιατί παραξενευόμαστε που τα ζώα, μακριά από τις φυσικές συνθήκες των βοσκοτόπων τους, μας "ανταμείβουν" με επικίνδυνες τοξίνες,

μικρόβια και ιούς; Γιατί παραξενευόμαστε για την πιθανότητα μετάδοσης στον άνθρωπο της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας, ασθένειας που προσβάλλει το κεντρικό νευρικό σύστημα και γι' αυτό χαρακτηρίζεται τρομώδης;

Γιατί όποτε κάποιοι επιστήμονες προειδοποιούν για τους κινδύνους από τις άθλιες συνθήκες εντατικής εκτροφής χαρακτηρίζονται μικρόνοες, οπισθοδρομικοί, εχθροί της ανάπτυξης και της προόδου; Κι ας μην μιλήσουμε για τις μικρές ομάδες παρέμβασης "γραφικών" και "περιθωριακών" ριζοσπαστών που κρούουν εδώ και χρόνια των κώδωνα του κινδύνου για το μοντέλο ανάπτυξης που ακολουθούμε, για τις τροφικές συνήθειες που υιοθετούμε.

Όταν τα τελευταία χρόνια η κατ' άτομο ετήσια κατανάλωση κρέατος αυξάνεται από τα 17 στα 80 κιλά, δημιουργούνται τεράστιες καταναλωτικές ανάγκες που κάπως πρέπει να καλυφθούν. Στην πραγματικότητα είναι η ψευδο-ευμάρεια των νεοφιλελεύθερων κρατών που παγιώνει πρότυπα και συνήθειες στη μεγάλη μάζα των μεσαίων και κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, όταν δεν μεταφράζεται σε γενναιόδωρες επιστολές ανθρωπιστικής βοήθειας στους λαούς του τρίτου κόσμου (υπενθυμίζουμε την αποστολή ληξιπρόθεσμων γαλα-

συνέχεια στη σελίδα 4

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

Πρώτη ευρωπαϊκή συνάντηση

Συνάντηση προετοιμασίας διοργανώνεται το τριήμερο 3-5 Μάη στην Θεσ/νίκη, από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας, για την συμμετοχή στην Πρώτη Ευρωπαϊκή Συνάντηση Για την Ανθρωπότητα και Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό, που θα πραγματοποιηθεί στο Βερολίνο από 30 Μάη έως 2 Ιούνη

Σελ. 4

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αντιεξουσιαστικό τριήμερο

Συνοπτική παρουσίαση των απόψεων και των προβληματισμών που κατατέθηκαν στην τριήμερη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε το περασμένο τριήμερο στη Θεσ/νίκη με αφορμή τον ένα χρόνο του Αλφα.

Σελ. 4-5

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ

ΑΠΟ ΤΙΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ πέντε μέλη της επιτροπής αγώνα των κατοίκων της συνοικίας των "αυθαιρέτων" κατοικιών στα Μετέωρα Πολίχνης έχουν αρχίσει απεργία πείνας, κατασκηνώνοντας στο άγαλμα Βενιζέλου.

Οι απεργγοί πείνας, μεταξύ των οποίων και ένας 63χρονος, είναι όλοι τους κάτοικοι σε μια από τις πιο υποβαθμισμένες συνοικίες της Θεσ/νίκης. Όλοι τους -προερχόμενοι κυρίως από φτωχά εργατικά στρώματα- αποφάσισαν πριν από 20 χρόνια, αδυνατώντας να αγοράσουν ή να νοικιάσουν τις κατοικίες τους, να τις χτίσουν από μόνοι τους. Τα πρώτα κτίσματα, γνωστά από τότε ως τα "αυθαίρετα" του δήμου Πολίχνης, χτίστηκαν το 1977 από τις πρώτες οικογένειες οι οποίες φτάνουν σήμερα στις 700, αριθμώντας έτσι περίπου 3.000 πληθυσμό. Όλα αυτά τα χρόνια ζουν χωρίς τις υποτυπώδεις συνθήκες διαβίωσης, μόλις τρία χιλιόμετρα από το κέντρο της Θεσ/νίκης, χωρίς ηλεκτροδότηση, χωρίς δίκτυο ύδρευσης και αποχέτευσης. Οι κάτοικοι Μετεώρων έχουν δουλέψει συλλογικά όλα αυτά τα χρό-

νια για να ηλεκτροδοτηθεί η συνοικία τους με γεννήτριες, έχοντας χάσει την ζωή τους από ατυχήματα και αναφλέξεις τρία άτομα, ενώ απειλείται η υγεία όλων των κατοίκων από την κακή κατάσταση του δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης.

Εδώ και χρόνια οι κάτοικοι Μετεώρων έχουν αρχίσει αγώνες για να ενταχθεί η συνοικία τους στο σχέδιο πόλης, έτσι ώστε να γίνει η ηλεκτροδότηση και ζητάνε από τον δήμο Πολίχνης -που είναι και ο ιδιοκτήτης της περιοχής όπου έχουν χτίσει τα σπίτια τους- να αγοράσουν τα οικοπέδα στα οποία έχουν χτίσει.

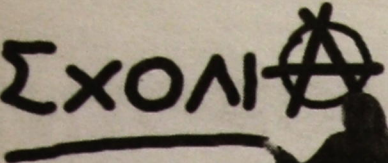
Πέρσι τον Μάιο, ψηφίστηκε ένα νομοσχέδιο το οποίο ανταποκρινότανε στο αίτημα των κατοίκων να αγοράσουν τα 200 τ.μ. των οικοπέδων ο καθένας, σε τιμή ανάλογη με την αξία που είχαν όταν πρωτοχτιστήκανε. Μια τιμή που ήταν δυνατόν να την εξωφλήσουν με δόσεις στα επόμενα δύο χρόνια. Το νομοσχέδιο αυτό αποσύρθηκε 10 μέρες αφότου ψηφίστηκε, ύστερα από παρέμβαση της εφημερίδας "Νέα" φέρνοντας έτσι σε κατά-

σταση απόγνωσης και απογοήτευσης τους κατοίκους Μετεώρων.

Έχουν περάσει 10 μήνες από τότε και αυτές τις ημέρες επρόκειτο να κατατεθεί τροποποιημένο νομοσχέδιο, το οποίο εξυπηρετεί πλήρως τα συμφέροντα του δήμου Πολίχνης ενάντια στους κατοίκους, ανεβάζοντας τις αξίες των κατοικιών τους στα 8 εκατομμύρια και άνω, ποσό που οι ίδιοι αδυνατούν να πληρώσουν. Ενώ παράλληλα δίνει το δικαίωμα για εξαγορά οικοπέδων από 300 τ.μ. και άνω, ευνοώντας έτσι ιδιώτες τσιφλικάδες. Οι κάτοικοι Μετεώρων μέσα από τις γενικές συνελεύσεις τους, αποφάσισαν να ξεκινήσουν κινητοποιήσεις και 5 μέλη της επιτροπής αγώνα ξεκίνησαν απεργία πείνας για να ψηφιστεί διαφορετικό νομοσχέδιο, αφού αυτό θα έφερνε τις περισσότερες οικογένειες σε οικονομική εξασφάλιση. Την Πέμπτη 28 Μαρτίου καλέστηκε από την επιτροπή αγώνα συγκέντρωση στο άγαλμα Βενιζέλου, όπου εκεί ανακοινώθηκε

συνέχεια στη σελίδα 3

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Σ.Σ.Θ

★ Πανικός έχει καταλάβει τους βρετανούς καταναλωτές μετά τις πρόσφατες αποκαλύψεις. Μοναδική εξαίρεση οι βρετανοί skinheads, οι οποίοι σχηματίζουν ουρές στην κεντρική κρεαταγορά του Λονδίνου. Για λόγους εθνικιστικής συνέπειας, αλλά και γιατί δεν κινδυνεύουν αφού η νόσος προσβάλλει τον ανθρώπινο εγκέφαλο.

★ Πριν τις τρελές αγελάδες υπήρξαν τα τρελά κέρδη. Κι αυτά ήταν που μας πόνεσαν περισσότερο...

★ Κι αν ο επόμενος ασφαλιστής που χτυπήσει την πόρτα, για να σας πουλήσει ασφάλεια ζωής, σας ρωτήσει τις τροφικές σας συνήθειες να ξέρετε: οι τρελές αγελάδες είναι που τους ψυλλιάζουν.

★ Στο εξής εάν οι ΕΚΑΜίτες φορούν κουκούλα, χωρίς την έγκριση του αρχηγού της αστυνομίας θα διώκονται πειθαρχικά, γράφουν οι εφημερίδες. Ξέρετε, δώξη κατ' αγνώστων, άντε και καμιά ΕΔΕ.

★ Στο σπίτι μιας τυπικής ελληνικής οικογένειας ανακοίνωσε ότι θα έπινε καφέ η Χίλαρι Κλίντον. Γιατί δεν πέρασε απ' τα γραφεία μας; Θα της ρίχναμε και το φλυτζάνι.

★ Ο φασίστας ηγέτης της Λίγκας του Βορρά, Ουμπέρτο Μπόσι, ανήγγειλε την περασμένη βδομάδα τη γέννηση ενός νέου έθνους, του οποίου η επικράτεια θα αποκαλείται Παδονία -από τον ποταμό Πάδο. Ήδη, εγείρεται ζήτημα γαλλικής μειονότητας από τους κατοικούντες πέριξ του Γαλλικού ποταμού. Ύποπτες κινήσεις σημειώθηκαν και στο ρέμα του Ποδονίφτη.

★ Μετά την ελληνική φέτα, αναγνωρίστηκε και το ελληνικό ροκ. Άντε και στην Γιουροβίζον

★ Κέφι, κέφι, κέφι! Σε βίλλα της Άνω Πόλης, στην Θεσ/νίκη, ετελέσθη ο εορτασμός των γενεθλίων γνωστής αναρχικής εφημερίδας. Περίτεχνες κομώσεις dreadlocks, ανοιξιάτικα παλαισινακά κι ανάλαφρα αρβυλάκια χρωμάτισαν την βραδιά. Την παράσταση έκλεψε τούρτα 60 επί 70 cm που την κοσμούσε το λογότυπο της εφημερίδας. Δεν έλειψαν και οι κακές γλώσσες που μίλησαν για παραοικονομικά μαγειρέματα, που στόχο είχαν να γλυκάνουν τους προσκεκλημένους. Ένας χρόνος ΑΛΦΑ, δύο χρόνια Villa Barbara κι έξι αυγά ο Τσουτσουλιάγκος!

ΙΣΟΒΙΑ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Διά βίου εκπαίδευση...

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΛΙΓΟ ΚΑΙΡΟ ο Υπουργός Παιδείας Γ. Παπανδρέου, σε συνδιάσκεψη που διοργάνωσε η Γενική Γραμματεία Λαϊκής Επιμόρφωσης και το Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας, με αφορμή το "Ευρωπαϊκό έτος της δια βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης", ανακοίνωσε ότι απ' του χρόνου θα εξασφαλισθεί δια βίου εκπαίδευση και σε εργαζομένους, με επιμορφωτικά σεμινάρια σε ΑΕΙ - ΤΕΙ. Στην συνδιάσκεψη, εκτός των άλλων παρευρίσκονταν εκπρόσωποι του ΣΕΒ και της ΓΣΕΕ, οι οποίοι επικρότησαν τις απόψεις του Υπουργού και ασφαλώς κινήθηκαν στο ίδιο μήκος κύματος. Η δια βίου εκπαίδευση και κατάρτιση, αποτελεί σλόγκαν τελευταία κυβερνητικών στελεχών, πανεπιστημιακών βιομηχάνων, πρωτοκλασάτων στελεχών της εργατοπατερίστικης αριστοκρατίας και φυσικά ευρηνωστικών τεχνοκρατικών κύκλων, σε σχέση με ζητήματα απασχόλησης και ανεργίας.

Αφορά βέβαια και ένα μεγάλο μέρος ανέργων, φοιτητών, σπουδαστών αλλά και εργαζόμενων. Αρκετοί άνθρωποι και στην Ελλάδα, έχουν απασχοληθεί ή απασχολούνται σε σεμινάρια άτυπης επαγγελματικής κατάρτισης και σε σεμινάρια επανακατάρτισης ανέργων.

Οι ιθύνοντες της καπιταλιστικής ανάπτυξης παρουσιάζουν την δια βίου εκπαίδευση και κατάρτιση ως μέσο καταπολέμησης της ανεργίας, μέσω της απόκτησης νέων εφοδίων, αλλά και ως μια ευκαιρία πληρέστερης μόρφωσης και απόκτησης νέων γνώσεων, εκμεταλλευόμενοι πέρα απ' τη διογκούμενη ανεργία, την ανάγκη επίσης που έχουν οι άνθρωποι να αποκτούν νέες γνώσεις και εμπειρίες σε όλη τη διάρκεια της ζωής.

Προσπαθούν να χρυσώσουν το χάπι σε χιλιάδες νέους, ανέργους και εργαζόμενους και να δημιουργήσουν τους όρους για μια ευρύτερη κοινωνική αποδοχή και αυτής της ΕΟΚικής και τεχνοκρατικής έμπνευσης, επιλογής.

Ίσως βέβαια, αρχικά κάτω απ' την πίεση της καλπάζουσας ανεργίας - συστατικό και επακόλουθο της φιλελευθεροποίησης της οικονομίας (αξιοσημείωτο είναι ότι την περίοδο εφαρμογής του σταθεροποιητικού προγράμματος λιτότητας 1990-1994 οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 122.000) - αλλά και μιας γενικότερης μη συνειδητοποίησης, έστω καχυποψίας από μέρους ανθρώπων απέναντι στην εξουσία και τις επιλογές της, με μια πρώτη ματιά θα φανεί πως πρόκειται για κάτι καλό. Παρουσιάζεται ως μέσο καταπολέμησης της ανεργίας και αρκετοί άνθρωποι βλέπουν μία ευκαιρία να αποκτήσουν εφόδια στον ανταγωνισμό για μια θέση δουλειάς.

Η πραγματικότητα όμως απέχει παρασάγγας απ' τις μεγαλόστομες διακηρύξεις των διαφόρων απολογητών του "εκσυγχρονισμού και των

ευρηνωστικών σχεδιασμών" (όπως είναι η Λευκή Βίβλος για την εκπαίδευση και την κατάρτιση). Η ίδια η Λευκή Βίβλος προβλέπει ότι τα διάφορα τέτοιου είδους σεμινάρια δεν καταπολεμούν την ανεργία ενώ απ' την άλλη διαφαίνεται κατά κάποιον τρόπο και η φιλοσοφία των τεχνοκρατικών ολιγαρχιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σχέση με την έμφαση στα σεμινάρια κατάρτισης, την δια βίου εκπαίδευση και την διεύρυνση τους.

Διαφαίνεται μια διάθεση επανακαθορισμού της δομής και του περιεχομένου της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Ένας απ' τους στόχους της Ε.Ε. είναι η αφομοίωση απ' το εργατικό δυναμικό νέων τεχνολογικών και επιστημονικών γνώσεων και η ανάπτυξη εργασιακών ικανοτήτων νέου τύπου. Και εδώ ακριβώς έρχονται να παίξουν το ρόλο τους τα διάφορα σεμινάρια και η έμφαση στην κατάρτιση. Ολόκληρο μάλιστα το εκπαιδευτικό σύστημα θα αρχίσει να προσαρμόζεται στους προαναφερθέντες στόχους. Φυσικά κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος καταλαβαίνει ότι τα φενητικά δεν επιδιώκουν να μας μορφώσουν περισσότερο και ολόπλευρα.

Αποκλειστικός σκοπός των άτυπων αυτών μορφών εκπαίδευσης, είναι η προσαρμογή των εργαζόμενων στις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς και μάλιστα τα έξοδα θα τα πληρώνουν οι ίδιοι οι εκπαιδευόμενοι. Το περιεχόμενο τους είναι στενά οικονομοτεχνικό, εξειδικευμένο και όταν απαξιώνεται ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα μια συγκεκριμένη ειδικότητα, ο εργαζόμενος θα συμπεριστεί σε άλλο σεμινάριο για την εκμάθηση άλλης, που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της αγοράς.

Έτσι είναι πασιφανές ότι, όχι μόνο δεν προωθείται η ολόπλευρη μόρφωση, αλλά αντίθετα η πιο ορθολογικά οργανωμένη εκμετάλλευση της ζωντανής δύναμης του ανθρώπου και του μυαλού του.

Όσον αφορά τα ΑΕΙ - ΤΕΙ, οι μεγάλα κοκατηγνέτες, πρυτανείες, επίδοξοι επιχειρηματίες, ενθαρρύνουν και επιδιώκουν την καθιέρωση αυτών των σεμιναρίων μέσα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία ευρισκόμενα στο μάτι του κυκλώνα της αναδιάρθρωσης μετατρέπονται σε Α.Ε. και παραρτήματα πολυεθνικών, προσβλέπουν δε, κατά κύριο λόγο στις παχιές επιδοτήσεις. Έτσι το τοπίο με τα αλλεπάλληλα σεμινάρια και τα ΑΕΙ - ΤΕΙ, που αποδιαρθρώνονται σαν κοινωνικοί χώροι σγά-σγά, θυμίζει ένα

απέραντο εργοστάσιο παραγωγής υποταγμένων συνειδήσεων, τυποποιημένων προϊόντων, ευέλικτων και προσαρμοσμένων στις ανάγκες της θεοποιημένης αγοράς.

Οι άτυπες αυτές μορφές εκπαίδευσης, αποτελούν επιπλέον ένα συμπλήρωμα της ανεργίας, που μαστίζει ένα μεγάλο κομμάτι ανθρώπων (ιδιαίτερα νέων), παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις και δεν είναι διόλου απίθανες εκρηκτικές αντιδράσεις από ανέργους, που κυριολεκτικά πετιούνται στο περιθώριο.

Εν κατακλείδι, πέρα απ' τις ραγδαίες αλλαγές στους εκπαιδευτικούς και εργασιακούς χώρους, την περιφρόνηση κλασικών εργασιακών δικαιωμάτων, τον μεγαλύτερο ανταγωνισμό και συνεπακόλουθα τον κοινωνικό κατακερματισμό, είναι σημαντική μια παρατήρηση σχετικά με τη γλώσσα και το νόημα της. Η γνώση έτσι όπως διαμορφώνεται, κατακερματίζεται περισσότερο, γίνεται πιο εξουσιαστική. Είναι η γνώση που δημιουργεί καλά εργαλεία για το κράτος, το κεφάλαιο και τα συμφέροντά τους. Παράγει μισοειδικευμένους ηλίθιους, υποταγμένους εργαζόμενους, υπηρετικό προσωπικό επιχειρήσεων και στελέχη. Με μια λέξη συμβάλλει στην υποταγή.

Αντίθετα η αυθεντική ολόπλευρη γνώση δεν βρίσκεται ούτε στο σχολείο - φυλακή, ούτε στα διάφορα σεμινάρια κατάρτισης, ούτε στους τέσσερις τοίχους του Πανεπιστημίου.

Κατακτιέται μέσα απ' την ατομική και συλλογική αυτοεκπαίδευση. Έχει να κάνει με την ανάγνωση του αυτού του μας και των συνθηκών που μας περιβάλλουν. Δεν κάνει το άτομο να αποδέχεται παθητικά και ως δεδομένα τα πράγματα και τις καταστάσεις γύρω του. Δεν εντάσσεται σε μια διαδικασία παραγωγής - κατανάλωσης. Αλλά αντίθετα δημιουργεί ερωτηματικά. Η αυθεντική γνώση είναι δύναμη δημιουργική, ανατρεπτική, απελευθερωτική.

T.X. ΑΘΗΝΑ

Κυκλοφόρησε...

★ Το 4ο Δελτίο Αντιπληροφόρησης **Tierra y Libertad**, κυκλοφόρησε αυτή τη βδομάδα, η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας, η μπροσούρα για τη συνθήκη Σένγκεν, καθώς και το Δελτίο Αντιπληροφόρησης **Tierra y Libertad** διατίθενται σε κεντρικά βιβλιοπωλεία, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στο βιβλιοπωλείο της **Villa Barbara** (Κρίσπου 7, πλ. Κουλέ Καφέ, Θεσσαλονίκη), στο **Αυτόνομο Στέκι Καβάλας** (Φιλίππου 46), στο **Κοινωνικό Κέντρο Πάτρας** (Τσαμαδού 38). Στέλνονται και ταχυδρομικά - με αντικαταβολή - με ένα τηλεφώνημα στα γραφεία του ΑΛΦΑ (Τετάρτη και Πέμπτη βράδυ στο 6458112).

Do It Yourself

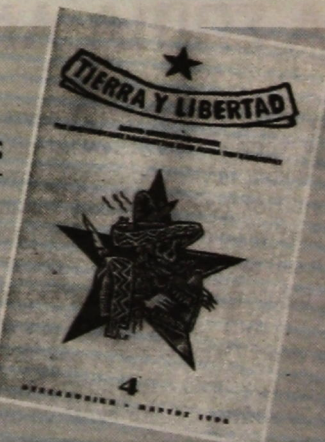
ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Αρχισε από χθες στην κατάληψη **VILLA AMALIAS** τριήμερο εκδηλώσεων και συζητήσεων, στα πλαίσια της αυτοοργάνωσης της μουσικής έκφρασης. Στην προετοιμασία του τριημέρου αυτού υπήρξαν εκδηλώσεις και συναυλίες που έγιναν και στη Θεσ/νίκη, ενώ στο τριήμερο στην Αθήνα συμμετέχουν άτομα από Κοζάνη, Καβάλα, Πάτρα και Θεσ/νίκη.

Σκοπός του τριημέρου αυτού είναι να ακουστούν γνώμες, απόψεις και να επισημανθούν οι διαφορετικότητες εκείνες οι οποίες διαμορφώνουν το μωσαϊκό της πρακτικής και του σκεπτικού για την μουσική έκφραση από μουσικά σχήματα, άτομα, καταλήψεις, στέκια, ραδιόφωνα και συλλογικότητες. Αλλά και γενικότερα να αναπτυχθεί ένας λόγος ενάντια στον αστικό πολιτισμό της εκμετάλλευσης των αναγκών μας. Μέσα από το τριήμερο αυτό θα είναι δυνατός ο διάλογος, η γνωριμία και η ανταλλαγή εκτιμήσεων, βάσει της προσωπικής και συλλογικής εμπειρίας. Τα ζητήματα που θα συζητηθούν είναι τα εξής:

- Η ενημέρωση για τις μέχρι τώρα κινήσεις και μελλοντικούς στόχους.
1. Μουσική, μουσικοί και εμπορευματοποίηση ή δημιουργία και εμπορευματοποίηση.
2. Μέσα μαζικής ενημέρωσης και αυτοοργάνωση.
3. Σχέσεις πομπού - δέκτη.
4. Η αυτοοργάνωση χτες και σήμερα - προτάσεις για το μέλλον.
5. α) Δημιουργία δικτύου συνεργασίας.
β) Δημιουργία δικτύου διακίνησης υλικού.
γ) Δημιουργία βimensίου ενημερωτικού δελτίου.
δ) Μετεξέλιξη της διακογραφικής D.I.Y.

Σήμερα Σάββατο εκτός από τις συζητήσεις θα αρχίσει στις 8:00μ.μ. θεατρική παράσταση και πάρτυ και την Κυριακή στις 12:00π.μ. γεύμα, πρωινό και κουβέντα.

Για τους 526 καταληψίες του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται (και που θα διαρκέσουν μέχρι τον Μάιο), αλλά και για εγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μ.μ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118 343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

ότι την Τρίτη, μέλη της επιτροπής συναντήθηκαν στην Αθηνά με τους γραμματείς του ΥΠΕΧΩΔΕ, οι οποίοι αδιαφορώντας για την απεργία πείνας, τους ανακοίνωσαν ότι θα πρέπει να συζητηθεί πρώτα το θέμα του Ρίου - Αντιρίου και μετά από την ερχόμενη Τρίτη θα συζητηθούν και το δικό τους ζήτημα. Την ίδια μέρα αποφασίστηκε η συνέχιση του αγώνα και κλείστηκε η Εγνατία από τους κατοίκους των Μετεώρων και πάνω από 100 συμπαραστές, για περισσότερο από μία ώρα. Αποφασίστηκε ακόμα, λόγω του γενικού θαψίματος από τα Μ.Μ.Ε., να κολληθεί αφίσσα των κατοίκων στον δόμο Πολίχνης και στο κέντρο της Θεσ/νίκης. Το κείμενο που ακολουθεί έχει μοιραστεί αυτές τις μέρες σε χιλιάδες αντίτυπα στην Θεσ/νίκη.

**ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ
18-3-96**

**ΣΤΕΓΑΣΗ - ΥΔΡΕΥΣΗ -
ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΤΗΣΗ
ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

Καλύτερα είναι να πούμε πρώτα ποιοί δεν είμαστε. Δεν είμαστε αυτοί που χτίζουν αυθαίρετα πολυτελείς επαύλεις σε επιλεγμένα σημεία, δεν είμαστε οι άπληστοι άρπαγες που σε βάρος της κοινωνίας εκιοποιούνται δόση και παραλίες. Είμαστε απλά άνθρωποι που επιβιώνουμε από τη δουλειά μας, που δεν έχουμε τα οικονομικά μέσα να αγοράσουμε το δικό μας σπίτι τόσο πανάκριβο για μας σήμερα.

Πάνε πάνω από είκοσι χρόνια τώρα, που βρήκαμε το κουράγιο να χτίσουμε μεγάλους κόπους και θυσιές τα σπίτια μας, μαζί με τις

προσδοκίες μας για μια αξιοπρεπή και ανθρώπινη ζωή. Όλα αυτά τα χρόνια ελπίζαμε και πιστεύαμε στις υποσχέσεις των κυβερνήσεων και της τοπικής αυτοδιοίκησης, ότι πράγματι μας αντιμετωπίζουν σαν πολίτες πρώτης κατηγορίας, και ότι πολύ σύντομα θα αισθανόμαστε και εμείς έτσι, και ότι θα ενταχθούμε στον πολιτισμό της ηλεκτροδότησης, θα αποκτήσουμε επιτέλους το δικό μας σπιτικό χωρίς διώξεις.

Αφού τελικά πληρώσαμε και τον φόρο αίματος, με τρεις νεκρούς από αναφλέξεις ηλεκτρογεννητριών, αναγκαστήκαμε τελικά το Μάιο του '95, τσακισμένοι από τα πρόστιμα και την έλλειψη ηλεκτρικού ρεύματος, να αποδεχτούμε ένα νομοσχέδιο, που βέβαια μας έφερε σε κατάσταση χρόνιας οικονομικής εξόντωσης, αφού θα μας ανάγκαζε να πληρώσουμε για ένα χρόνο ένα υπέρογκο ποσό. Ξαφνικά και μέσα σε λίγες μέρες ο κ. Λαλιώτης θα το αποσύρει, υποσχόμενος δη-

θεν καινούριο, με ευνοϊκότερες υποτίθεται ρυθμίσεις, μέσα σε δύο με τρεις μήνες. Δέκα μήνες πέρασαν από τότε, παίζοντας πάντα με την αγωνία μας, αλλά ακόμα και με τη ζωή μας, όταν πληροφορηθήκαμε για την τροπολογία για το οικιστικό που πρόκειται να κατατεθεί. Μια τροπολογία που αγνοεί επιδεικτικά κάθε κοινωνική διάσταση στο ζήτημα της στέγης, που επιχειρεί να τσουβαλιάσει έχοντες και μη έχοντες, πρώτη κατοικία και επαύλεις, σε μια ενιαία αντιμετώπιση.

Αγανακτισμένοι από το διαρκές εμπαιγμό, τις υποσχέσεις και τα θαμπουχτισμένα από το διαρκές κυνηγητό, τις διώξεις, τις μηνύσεις, τα πρόστιμα, εξοντωμένοι από τις απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης χωρίς ύδρευση, αποχέτευση, ηλεκτροδότηση καταφύγαμε στο έσχατο όπλο που έχει ο άνθρωπος για να αγωνιστεί.

Πέντε μέλη της επιτροπής αγώνα άρχισαν απεργία πείνας στην πλα-

τεία Αριστοτέλους από τη Δευτέρα 18-3-96 αποφασισμένοι ή να δικαιωθούν ή να πεθάνουν.

Καλούμε κάθε άνθρωπο που βλέπει το δικαίωμα στη στέγη, την ύδρευση, την ηλεκτροδότηση, σαν αυτονόητα κοινωνικά δικαιώματα να μας συμπαρασταθεί.

Διαβεβαιώνουμε τους κάθε είδους αρμόδιους που μας εμπαίζουν, νίπτοντας διαρκώς τα χέρια τους, ότι οι ευθύνες για οποιαδήποτε βλάβη στην υγεία των απεργών πείνας τους ανήκουν και θα τους ζητηθούν.

Επιτροπή αγώνα κατοίκων

Μετεώρων

Σύλλογος κατοίκων

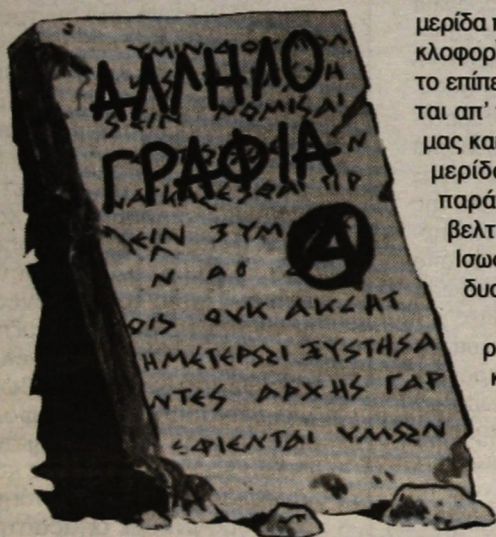
Μετεώρων η ΕΛΠΙΔΑ

Σύλλογος κατοίκων

Μετεώρων η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τετάρτη 27-3-96

Τρίτη 26 Μαρτίου.

Σύντροφοι,

Αγανάκτηση μας προκάλεσε "ο πρώτος απολογισμός". Είναι δυνατόν η εφημερίδα μας να κυκλοφορεί με 600 φύλλα μόνο, στην Αθήνα;

Θέλουμε να μην πιστέψουμε τα στοιχεία αυτά... γιατί αν τα πιστέψουμε χάνεται το όνειρο της περιφημής αναρχικής αλληλεγγύης.

Υπάρχουν άραγε μόνο 800 σύντροφοι στην Αθήνα; Μια τέτοια προσπάθεια θα 'πρεπε να στηρίζεται από το σύνολο των αναρχικών χωρίς καμιά εξαίρεση. Κι αυτό γιατί ακόμη κι αν σε κάποιους δεν "αρέσει" η εφημερίδα, μπορούν αυτοί οι κάποιιοι να την διορθώνουν, μιάς και η Αλφα το δίνει αυτό το δικαίωμα.

Αλλωστε λάθη γίνονται και λόγω απειρίας είναι απολύτως δικαιολογημένα. Δε γνωρίζουμε καμιά εφη-

μερίδα που απ' τον πρώτο χρόνο κυκλοφορίας να είναι τέλεια. Εξάλλου το επίπεδο της εφημερίδας εξαρτάται απ' το σύνολο των συντρόφων μας και πρόκειται για ανοιχτή εφημερίδα. Αν λοιπόν κάποιιοι έχουν παράπονα για το επίπεδο, ας το βελτιώσουν γράφοντας οι ίδιοι. Ίσως έτσι πάρουν γεύση από τη δυσκολία του εγχειρήματος.

Τελικά ακόμη κι αν η εφημερίδα είναι "κακή κι ανάποδη" κρίνουμε σωστό για λόγους καθαρά αλληλεγγύης ότι πρέπει να αγοράζεται απ' όλους τους συντρόφους συστηματικά. Μόνο έτσι θα βελτιωθεί και θα προοδεύσει. Ή μήπως αν κάτι δεν πάει καλά πρέπει να το σαμποτάρουμε αδιαφορώντας γι' αυτό;

Και στο κάτω - κάτω η εφημερίδα είναι ωραιότατη. Για τις δυνατότητες που υπάρχουν το εγχείρημα είναι αξιόπαινο.

Ελπίζουμε αυτό που ζεματάει την ψυχή μας και δεν μας αφήνει ήσυχους, να το βρουν κι άλλοι σύντροφοι, ν' αγκαλιάσουν την εφημερίδα μας, γιατί ανήκει σ' όλους τους αναρχικούς.

Σύντροφοι! σίσες της συντακτικής συνέλευσης, έχετε κάθε συμπράσταση απ' τα Χανιά... Κουράγιο... Συνεχίστε δυναμικά.

Να 'στε όλοι καλά και να βαδίζετε προς την τελική νίκη!

Σύντροφοι από Χανιά.

"Non velat umbra diem"

Άλλη μια τονωτική ένεση για την εθνική ενότητα, που απειλείται από την συνεχώς διογκούμενη λαϊκή οργή, ιδιαίτερα τώρα που ο καπιταλισμός επιχειρεί την αναδιάρθρωση του και απειλεί τις κατώτερες τάξεις με βίαιη επέλαση. Και αυτή η τονωτική ένεση, η 25η Μαρτίου, είναι η καλύτερη, γιατί ούτε αναφορές σε αντιστασιακά κομμουνιστικά κινήματα μπορούν να γίνουν, ούτε η γιορτή

μπορεί να πάρει κατά τόπους, χαρακτηρισμό αντιστασιακό, όπως γίνεται στις 28 Οκτωβρίου. Όσο για τον κοινωνικό ανατρεπτικό χαρακτήρα της επανάστασης του '21, αυτός περνάει στα ψηλά γράμματα. Η έμφαση δίνεται στην εθνική διαμάχη με έντονους συσχετισμούς με τα σημερινά δεδομένα. Το κάλεσμα για εθνική συσπείρωση ενάντια στον κοινό εθνικό και προαιώνιο εχθρό, εξαλείφει κάθε εξεγερτική διάθεση που πηγάζει από την συνεχώς αυξανόμενη κοινωνική ανισότητα.

Όποια ταξική αντιπαράθεση εξαφανίζεται, όποιο ταξικό ρήγμα που μπορεί να κλονίσει την εξουσία των κρατούντων γεφυρώνεται. Όλοι μαζί ενωμένοι, οι μεν από κάτω σε υποδουλωτική στάση, οι δε στην θέση του αφεντικού, πάντως ενωμένοι έτοιμοι ν' αντιμετωπίσουμε τον φαντασιακό εχθρό με την επωνυμία Τούρκος.

Ιδιαίτερα μετά την κρίση στα νησιά Ιμια-Καρντάκ, που εξυπηρέτησε και εξυπηρετεί τις οικονομικές ελίτ των δύο χωρών γεφυρώνοντας ταξικά ρήγματα, η εθνική αυτή εορτή αποκτά ξεχωριστό νόημα. Σαν να μην άλλαξε τίποτα από το 1821, σαν να βρισκόμαστε σε μια σύντομη ανακωχή με τον απέναντι άπιστο εχθρό, προετοιμαζόμαστε για πολεμική αναμέτρηση, ψυχολογικά κυρίως, με υποβολές μηνυμάτων στο επίπεδο του υποσυνείδητου.

Ένα μίγμα διαστρεβλωμένης εικόνας των ηρώων του '21, σε συσχετισμό με τις σύγχρονες διαστρεβλώσεις από τα ΜΜΕ, δίνει στον πολίτη την τόνωση που χρειάζεται για να 'ναι ετοιμοπόλεμος, για να 'ναι πειθής. Ο Έλληνας πολίτης ταυτίζεται με αυτούς τους νικητές ήρωες στο υποσυνείδητο του και νοιώθει έτσι ισχυρός για να διεξάγει νικηφόρο αγώνα εναντίον των ομοιοπαθών του της απέναντι όχθης. Όμως οι καταστάσεις δεν είναι ίδιες, τα δεδομένα άλλαξαν.

Μακάρι οι σύγχρονες καταπιεσμένες τάξεις να 'χαν κάτι απ' την κοινωνική ανατροπή που επιχειρήσαν οι καταπιεσμένοι του '21. Μακάρι να μην ησυχάζαν οι πολίτες με την διαστρεβλωμένη εικόνα της επανάστασης που τους παρουσιάζουν.

Ας αναφερθεί και το παρακάτω γεγονός που αποτέλεσε την ιδιαιτερότητα του φετινού εορτασμού εδώ στα Χανιά, το οποίο έχει απόλυτα συμβολική σημασία.

Οι στρατιωτικοί ιθύνοντες αποφά-

σισαν να τοποθετήσουν στο λιμάνι της παλιάς πόλης πυροβόλο, σχετικά μεγάλου διαμετρήματος, στραμμένο προς την ανατολή. Οι κανονιοβολισμοί προς την ανατολή, κατά το ηλιοβασίλεμα, συμβολίζουν το βομβαρδισμό του εχθρού που μας απειλεί και την "υπεράσπιση" της πατρίδας.

Ο ένας συμβολισμός είναι καθαρός: "εδώ είμαστε και σας περιμένουμε με τα κανόνια μας έτοιμα".

Εμείς όμως θέλουμε να αντιλαμβάνομαστε την κατάσταση διαφορετικά. Θέλουν να μας κάνουν να συνηθίσουμε τις πολεμικές ενέργειες, να μας τις φέρουν πιο κοντά. Να συνηθίσουμε τον ήχο των κανονιοβολισμών, για τον πόλεμο που μας ετοιμάζουν. "Όταν λοιπόν πέφτει το σκοτάδι αυτοί πυροβολούν τον ανοιχτό μας ορίζοντα από 'κει που βγαίνει ο ήλιος. Κι όμως θα μας βρουν μπροστά τους. Κι αν πέφτει σκοτάδι εμείς θα φωτίζουμε με φωτιές μέχρι να ξημερώσει πάλι.

Και θα φωνάζουμε με πείσμα, να μην το ξεχάσουν: non velat umbra diem.

Το σκοτάδι δε θα σκεπάσει την μέρα

Με την αφορμή του δημοσιεύματος για τον Μαρτίνο Αντύπα στο τεύχος 45, μας δημιουργήθηκε μια κάποια απογοήτευση για το πόσο ξεχασμένος και εκμεταλλευμένος είναι ο Κεφαλλοννίτης επαναστάτης από αυτήν την κοινωνία του νησιού. Και λέμε ξεχασμένος γιατί κανείς δεν μιλάει ή γράφει (όπως εσείς κάνετε εδώ γι' αυτόν), ενώ τον θυμούνται μόνο προεκλογικά τα κομματόσκυλα του εδώ (δήθεν) σοσιαλιστικού κινήματος, βάζοντας μια φωτογραφία του, βιτρίνα στο εκλογικό κέντρο, θέα για τα υποψήφια θύματα τους.

Επίσης ένα άλλο θέμα με το οποίο είχαν ασχοληθεί τα μέσα μαζικής επικοινωνίας είναι και το πρόβλημα που υπάρχει κάποιων ελεύθερων τετραπόδων, που μέρα με την μέρα, ανθρώπινα χέρια τους στερούν την ζωή. Και αναφερόμαστε στα τελευταία σπάνια άλογα που ζούνε στο μεγαλύτερο βουνό της Κεφαλοννιάς (Αίνος).

Γίνονται συνεχείς συζητήσεις με

τους εδώ δήθεν ενδιαφερόμενους και το συμπέρασμα που έχουμε βγάλει είναι ότι περνάμε μια ωραία βραδιά με υποσχέσεις και απειλές, φωνάζοντας τη μάσκα του προστάτη για να γίνουν πιο δημοφιλείς. Είναι και αυτό ένας κρίκος της αλυσίδας που προστέθηκε για την δίωξη σε ο,τιδήποτε ζει ελεύθερα.

Ας μην μένουν οι Κεφαλλοννίτες θεατές σε ό,τι πιο όμορφο απέμεινε αλλά εξαφανίζεται.

Και τελειώνοντας, θα θέλαμε να πούμε στα 100 (με το ζόρι) παλικάρια του Καψάλη, όταν τελειώσουν την εθνικιστική τους γιορτή στα Ιμια, πέτρες υπάρχουν άφθονες, δέστε τις στο λαϊκό σας και καλό μπάνιο.

Κουράγιο παιδιά τα τείχη γκρεμίζονται.

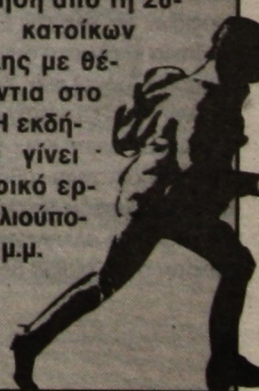
Δύο φίλοι από την Κεφαλλοννιά

Εκδηλώσεις

★ Το Σάββατο 30 Μάρτη στην Πλατεία Αγίων Αναργύρων (Δημαρχείο) γίνεται εκδήλωση αλληλεγγύης για τους διωκόμενους του Πολυτεχνείου '95 από την Συνεργασία αναρχικών ομάδων και στόμων για την κοινωνική αλληλεγγύη και την πολύμορφη δράση.

★ Εκδήλωση πραγματοποιεί το Αυτόνομο Στέκι Φιλοσοφικής την Τετάρτη 3 Απρίλη και ώρα μία το μεσημέρι στο αμφιθέατρο της Φιλοσοφικής με θέμα: "Πολυτεχνείο '95, Κρατική Καταστολή και Αλληλεγγύη".

★ Την Πέμπτη 4 Απρίλη διοργανώνεται εκδήλωση-συζήτηση από τη Συνεργασία κατοίκων Ηλιούπολης με θέμα: "Ενάντια στο Σέγκεν". Η εκδήλωση θα γίνει στο θεατρικό εργαστήριο Ηλιούπολης στις 7 μ.μ.

Αλφα

ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 48

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-
ΠΟΥΛΟΥ 45

Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μμ

ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

**Η Πρωτοβουλία για την
Κοινωνική Αλληλεγγύη θα
πραγματοποιήσει επ' ενή
συνέλευση την Τρίτη, στις
7μμ στο Πολυτεχνείο**

Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας, ανακοινώνει ότι η...

ΠΡΩΤΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΚΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟ

... θα πραγματοποιηθεί από τις 30 Μάρτις τις 2 Ιούνη του 1996 στο Βερολίνο, στη Γερμανία.

Αυτή η Συνάντηση οργανώνεται σε απάντηση στο κάλεσμα του EZLN για την πραγματοποίηση της **Πρώτης Διεθνηρωτικής Συνάντησης για την Ανθρωπότητα κι ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό** στα ζαπατιστικά Aguascalientes, στη Chiapas, στο Μεξικό, από τις 26 Ιούλη ως τις 3 Αυγούστου του 1996.

Η θεματολογία της Συνάντησης παραμένει ανοιχτή. Θα βασιστεί στα ακόλουθα γενικά θέματα που προτάθηκαν από τον EZLN:

1. Οικονομικές όψεις του πώς ζεις υπό το νεοφιλελευθερισμό, πώς αντιστέκεσαι, πώς αγωνίζεσαι και προτάσεις αγώνα ενάντια του και για την ανθρωπότητα.

2. Πολιτικές όψεις του πώς ζεις υπό το νεοφιλελευθερισμό, πώς αντιστέκεσαι, πώς αγωνίζεσαι και προτάσεις αγώνα ενάντια του και για την ανθρωπότητα.

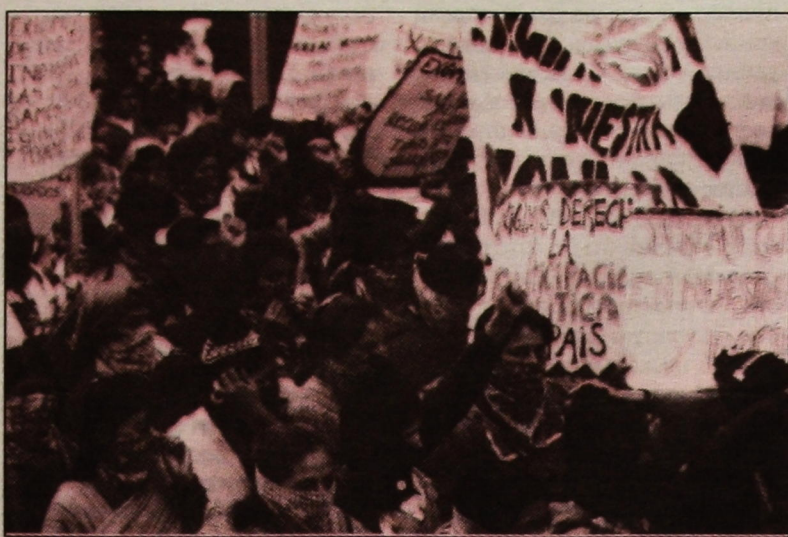
3. Κοινωνικές όψεις του πώς ζεις υπό το νεοφιλελευθερισμό, πώς αντιστέκεσαι, πώς αγωνίζεσαι και προτάσεις αγώνα ενάντια του και για την ανθρωπότητα.

4. Πολιτιστικές όψεις του πώς ζεις υπό το νεοφιλελευθερισμό, πώς αντιστέκεσαι, πώς αγωνίζεσαι και προτάσεις αγώνα ενάντια του και για την ανθρωπότητα.

Όποιος θέλει να προτείνει να προτείνει κάποιο θέμα ή να στείλει μια εισήγηση, μπορεί να επικοινωνήσει με την Πρωτοβουλία μέχρι τις 30 Απρίλη 1996.

Η πρόσκληση του EZLN απευθύνεται "σε όλους όσους προσπαθούν να αντισταθούν στο παγκόσμιο έγκλημα που αποκαλείται 'νεοφιλελευθερισμός' και ελπίζουν ότι η ανθρωπότητα και η ελπίδα πως μπορούμε να είμαστε καλύτεροι θα είναι συνώνυμα του μέλλοντος."

Η Συνάντηση του Βερολίνου θα πραγματοποιηθεί ως το πρώτο βήμα για την Διεθνηρωτική Συνάντηση που

Πορεία 5.000 γυναικών - Ζαπατίστας, San Cristobal de las Casas, 8 Μάρτη 1996

θα πραγματοποιηθεί το καλοκαίρι στη Chiapas, με σκοπό να συμβάλει στη δημιουργία της **Διεθνούς της Ελπίδας**. Όπως λένε οι ίδιοι οι ζαπατίστας: "Ενάντια στη διεθνή του τρόμου που αντιπροσωπεύει ο νεοφιλελευθερισμός, πρέπει να υψώσουμε την διεθνή της ελπίδας. Την ενότητα, πέρα από σύνορα, γλώσσες, χρώματα, κουλτούρες, φύλα, στρατηγικές και συλλογισμούς όλων εκείνων που προτιμούν την ανθρωπότητα ζωντανή. Τη διεθνή της ελπίδας. Όχι τη γραφειοκρατία της ελπίδας, όχι μια εικόνα αντεστραμμένη και κατά συνέπεια, πανομοιότυπη με αυτή που μας εξοντώνει. Όχι την Εξουσία κάτω από νέο όνομα ή αμφίεση. Μια ανάσα, ναι. Την ανάσα της αξιοπρέπειας. Ένα λουλούδι, ναι. Το λουλούδι της ελπίδας. Ένα τραγούδι, ναι. Το τραγούδι της ζωής."

Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας, θεωρεί ότι η Συνάντηση του Βερολίνου έχει ένα χαρακτήρα **πρακτικό**, αφού μπορεί να φέρει σε επαφή αγωνιζόμενους και κινήματα από όλη την Ευρώπη, βοηθώντας στο ξεπέρασμα ιδεολογικών αγκυλώσεων και συνεισφέροντας στην διατύπωση σύγχρονων αναλύσεων και στην αναζήτηση σύγχρονων μορφών και στόχων αγώνα. Η Συνάντηση έχει επίσης ένα χαρακτηριστικό **συμβολικό**, αφού αντιλογίζει το ψεύδος του "τέλους της ιστορίας" στην πόλη ακριβώς όπου η πτώση του τείχους χρησιμοποιήθηκε ως σύμβολο του θριάμβου της εξουσίας και του κεφάλαιου. Η Συνάντηση, τέλος, μπορεί να συνεισφέρει αποφασιστικά στη **στήριξη του αγώνα των Ζαπατίστας**, θέτοντάς τον στα πλαίσια των σύγχρονων παγκόσμιων αγώνων για την κοινωνική απελευθέρωση.

Για τους παραπάνω λόγους, η Συνάντηση του Βερολίνου πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη δυνατή επιτυχία. Δεν πρέπει να είναι ένα φόρουμ αναλυτών και θεωρητικών, μια συνάντηση φιλελεύθερου πλουραλισμού, μια ευκαιρία φρεσκαρίσματος πολιτικών ιδεολογιών που από καιρό έχουν χάσει τις ικανότητές τους για χειραγώγηση, μια επιχείρηση εξαγωγής πολιτικής υπεραξίας, μια συνάντηση ανθρώπων για τους οποίους η αλληλεγγύη γεννιέται από τη φιλανθρωπία ή από το δόγμα "ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου", μια ευ-

καιρία για εναλλακτικό τουρισμό στη θρυλική πρωτεύουσα των καταλήψεων και της αυτονομίας.

Υπενθυμίζουμε ότι η Συνάντηση δεν καλείται απλά "ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό" αλλά και "για την Ανθρωπότητα", δηλαδή για την **αναζήτηση του ανθρώπου**.

Υπενθυμίζουμε ότι η Συνάντηση καλείται με πρωτοβουλία των ζαπατίστας. Είναι ένα κάλεσμα ανοιχτό, με μια θεματολογία ανοιχτή. Και πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, όταν προέρχεται από ένα κίνημα που τα βασικά του γνωρίσματα είναι η συλλογικότητα και ο αντιπρωτοποριακός του χαρακτήρας, η ελπίδα και το όνειρο, ο αγώνας για πολιτική και οικονομική ισότητα και η λήψη αποφάσεων μέσα από συνελεύσεις, διάλογο και διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας. Και αυτά κατά τη γνώμη μας είναι τα χαρακτηριστικά που πρέπει να αναδειχθούν και από τη Συνάντηση του Βερολίνου.

Βεβαίως, το γεγονός ότι πρόκειται για ένα ανοιχτό κάλεσμα, δε σημαίνει ότι δεν απαιτούνται οργανωτικές προσπάθειες. Έτσι η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας, διοργανώνει το τριήμερο 3-5 Μάρτη, στη Θεσσαλονίκη, μια συνάντηση προετοιμασίας των συμμετεχόντων από την Ελλάδα (η προθεσμία για να δηλωθούν συμμετοχές λήγει στις 10 Μάρτη) κατά τη διάρκεια της οποίας θα υπάρξουν συζητήσεις πάνω στους άξονες που τέθηκαν από τον EZLN, θα υπάρξει ενημέρωση για τις εξελίξεις στις υπόλοιπες χώρες και το Μεξικό, θα οριστικοποιηθούν οι συμμετοχές και θα πραγματοποιηθεί μουσική εκδήλωση με στόχο τη συγκέντρωση χρημάτων για να ενισχυθούν οι προσπάθειες των συντρόφων του Βερολίνου. Το ακριβές πρόγραμμα του τριήμερου θα γνωστοποιηθεί εγκαίρως.

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας, Θεσσαλονίκη, 19 Μάρτη 1996

Η τρομώδης νόσος του κέρδους

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Το κρέας μεταβλήθηκε στο σύμβολο της μετάβασης από την περίοδο της οικονομικής εξαθλίωσης στην περίοδο της "ευημερούσας" μεσοαστικής τάξης. Ενσάρκωσε τις προσδοκίες για κοινωνική άνοδο των στερμένων μαζών του μεταπολέμου.

Στην άλλη όψη του νομίσματος βρίσκεται η οικονομική και πολιτική διάσταση της κρίσης του κρέατος. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απαγόρευσε "ποληπτικά" τις εξαγωγές βρετανικού κρέατος και παραγώγων του σε όλον τον κόσμο. Σε Γαλλία και Ιταλία η κατανάλωση βοδινού κρέατος έπεσε κατά 30-40%. Η Αργεντινή ξεκίνησε εκστρατεία διαφήμισης του δικού της κρέατος, η Αλβανία απαγορεύει τις εισαγωγές βοοειδών απ' όλη την Ευρώπη και η Ιορδανία κλείνει τα σύνορα της στη βρετανική σοκολάτα. Χαρακτηριστικό είναι ότι ευρωβουλευτής του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος κατηγόρησε τη βρετανική κυβέρνηση για υποκρισία, επειδή "επικαλείται τώρα την κοινοτική αλληλεγγύη, αλλά την αρνείται στα κρίσιμα θέματα της ευ-

ρωπαϊκής πολιτικής".

Η Κοινή Αγροτική Πολιτική της Κομισιόν κινδυνεύει να πιναχθεί στον αέρα με τα υπέρογκα ποσά, της τάξης των πολλών τρισεκατομμυρίων δολαρίων, που θα κληθεί να καταβάλλει ως αποζημιώσεις και επιδοτήσεις των πληγέντων βρετανών κτηνοτρόφων, που άλλωστε εδώ και 23 χρόνια στηρίζουν τα ταμεία της. Και είναι σίγουρο ότι η Κομισιόν βρίσκει πάτημα για να πιέσει την άκαμπτη βρετανική πολιτική και μάλιστα ενόψει της Διακυβερνητικής Σύσκεψης για την αναθεώρηση του Μάαστριχτ.

Προς το παρόν, προκειμένου να αρθεί η απαγόρευση εξαγωγής βοδινού κρέατος από τη Βρετανία και κατά συνέπεια να αποφευχθούν οι κλυδωνισμοί της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό που απαιτεί η Κομισιόν είναι να οδηγηθούν στη σφαγή 800 χιλιάδες αγελάδες. Μια σφαγή που προστίθεται στον καθημερινό θάνατο (αυτοί το λένε ζωή) εκατομμυρίων ανθρώπων ζών στην Ευρώπη του νεοφιλελεύθερου σφαγείου.

Διόρθωση: Στο προηγούμενο φύλλο, την αφίσα παρέμβασης στις φοιτητικές εκλογές δεν την υπογράφουν οι σύντροφοι από την Φιλοσοφική όπως κακώς γράφτηκε, αλλά πρωτοβουλία συντρόφων από Φιλοσοφική, ΤΕΙ Αθήνας, Χημικό, Μηχανικό, ΑΣΟΕΕ, Πάντειο και Οικονομικό Νομική.

Διωκτικές και δικαστικές αρχές τρομοκρατούν.

Την Πέμπτη 22/3 δικάστηκε άλλο ένα γκρουπ από 15 άτομα για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Εννέα από αυτούς καταδικάστηκαν σε 21 μήνες φυλάκισης με αναστολή, τρεις καταδικάστηκαν σε 32 μήνες με αναστολή, ένας πήρε αναβολή και δύο καταδικάστηκαν σε 32 μήνες χωρίς αναστολή.

Οι δικαστικές αρχές, μετά τις παρεμβάσεις του Κόκκινου συνεχίζουν το "θεάρεστο" έργο της "δικαιοσύνης" τους, ρίχνοντας βαριές ποινές στους αγωνιστές του Πολυτεχνείου. Ήδη έντεκα από αυτούς έχουν δικαστεί σε ποινές χωρίς αναστολή. Από κοντά και οι αστυνομικές αρχές συνεχίζουν το έργο τρομοκρατίας, κυρίως των νεότερων αγωνιστών.

Καλούνται να απαντήσουν σε ερωτηματολόγια, που αντικειμενικό σκοπό έχουν τη σκιαγράφηση της προσωπικότητας του ερωτηθέντος. Ταυτόχρονα, διενεργούν εφόδους σε σπίτια και ανακρίνουν συντρόφους.

Κανείς αγωνιστής δεν πρέπει να απαντά στα χαφιέδικα ερωτηματολόγια της ασφάλειας. Κανείς αγωνιστής δεν πρέπει να σκύψει το κεφάλι.

Η αντιμετώπιση από κοινού όλων των δικαζομένων, των δικών που έρχονται μπορεί να γίνει ένα πρώτο βήμα για την αντιμετώπιση της κρατικής καταστολής.

Πρωτοβουλία για την κοινωνική αλληλεγγύη.

ΑΠΟΤΕΛΕΙ κοινή εκτίμηση πολλών ανθρώπων ότι σε γενικές γραμμές το αντιεξουσιαστικό τριήμερο που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου έκδοσης του ΑΛΦΑ ήταν επιτυχημένο. Δεν αναφερόμαστε βέβαια στη ρεμπέτικη βραδυά και το γενέθλιο γεύμα-πάρτυ, όπου η επιτυχία ήταν μάλλον αναμφισβήτητη, αλλά στις τρεις συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν. Η αναλογία αυτήν που τοποθετήθηκαν σε σχέση με το συνολικό αριθμό των παρόντων ήταν ικανοποιητική και συμμετείχαν άτομα από αρκετές διαφορετικές τάσεις του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου. Οι τοποθετήσεις, γενικά, ήταν σύντομες, χωρίς διακοπές ή αντιδικίες και όσα ειπώθηκαν ήταν, σε πολλές περιπτώσεις, συμπληρωματικά. Οπωσδήποτε διαπιστώθηκαν αρκετές αδυναμίες και κενά, συχνά ο λόγος ήταν γενικόλογος, ωστόσο διατυπώθηκαν αρκετοί προβληματισμοί και αγωνίες και διαφάνηκε η δυνατότητα επιμέρους τουλάχιστον συγκλίσεων και περαιτέρω επεξεργασίας πολλών από τα ζητήματα που τέθηκαν. Αυτό που δεν ήταν καθόλου ικανοποιητικό, ήταν η ποσοτική συμμετοχή από συντρόφους και συντρόφισσες πέραν της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας, αφού ήταν παρόντες σύντροφοι και συντρόφισσες μόνο από το Βόλο, την Καβάλα και την Κοζάνη. Αυτό ίσως να οφείλεται σε οργανωτικά προβλήματα και στη μη ικανοποιητική δημοσιοποίηση του τριήμερου. Παραθέτουμε στη συνέχεια τους άξονες που είχαν προταθεί για τη συζήτηση από τη συντακτική συνέλευση της Θεσσαλονίκης, καθώς και μια επιγραμματική αναφορά απόψεων που διατυπώθηκαν από διάφορους συντρόφους και συντρόφισσες. Είναι αυτονόητο ότι δεν συμφωνούμε απαραίτητα με όλες τις απόψεις που καταγράφουμε και είναι πολύ πιθανό, άθελά μας, να έχουμε ξεχάσει να καταγράψουμε μερικές. Για το τελευταίο ζητάμε προκαταβολικά συγγνώμη, αλλά έτσι κι αλλιώς πρόκειται για μια πολύ πρόχειρη καταγραφή που οπωσδήποτε θα αδικήσει πολλά από όσα ειπώθηκαν. Εκτός αυτού, θεωρούμε πολύ πιο σημαντικό οι απόψεις που διατυπώθηκαν να κατατεθούν με τη μορφή επεξεργασμένων κειμένων, που θα δημοσιευτούν φυσικά από το ΑΛΦΑ, ώστε να ανοίξει ένας προβληματισμός όπου θα έχουν τη δυνατότητα να παρέμβουν με κείμενά τους πολύ περισσότεροι σύντροφοι και συντρόφισσες.

Ι. Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Α. Ένας γενικός ορισμός.

Η αλληλεγγύη δεν είναι φιλανθρωπία. Η αλληλεγγύη δεν βασίζεται σε λόγους συμφεροντολογικούς, θρησκευτικούς, φυλετικούς ή συγγενικών σχέσεων. Η αλληλεγγύη είναι η βάση της ηθικής και της κοσμοθεωρίας που αρνείται τις σχέσεις εξουσίας και ανταγωνισμού, τόσο μέσα στην κοινωνία, όσο και σε διαπροσωπικό επίπεδο. Η αλληλεγγύη είναι μια σχέση ανάμεσα σε πρόσωπα και η βάση εκείνης της κοινωνικής οργάνωσης, όπου πέρα από τις αναγνωρισμένες διαφορές στην προσωπικότητα και τα χαρακτηριστικά του καθενός και της καθεμιάς, προϋπόθεση

Για το τριήμερο της Θεσσαλονίκης

και εγγύηση για την ελευθερία και την ευτυχία του κάθε ατόμου και του συνόλου είναι η ελευθερία και η ευτυχία του καθενός. Είναι μια σχέση διαρκούς συνειδητοποίησης και αλληλεπίδρασης, μια σχέση αμφίδρομη. Για μια τέτοια σχέση, απαραίτητη είναι η ανιδιοτελής και εθελοντική συνεισφορά. Κάθε είδος καταναγκασμού και/ή ιδιοτελείας καταστρέφει την έννοια της αλληλεγγύης.

Β. Η αλληλεγγύη ενάντια στην καταστολή.

α) Η εμπειρία των γεγονότων του Νοέμβρη '95 και όσων επακολούθησαν.

β) Η διαχωρισμένη αλληλεγγύη (περιστασιακή ή επιλεκτική ή ιδεολογικοποιημένη).

γ) Ένα πρόταγμα: ενιαία αλληλεγγύη ενάντια στην κρατική καταστολή.

Γ. Πέρα από την αλληλεγγύη ως αμυντική στάση.

Η αλληλεγγύη ως συνειδητή επιλογή στις διαπροσωπικές σχέσεις και τη συγκρότηση συλλογικοτήτων τόσο για την καθημερινή ζωή όσο και για την ανάπτυξη του κινήματος για την κοινωνική απελευθέρωση.

Απόψεις που εκφράστηκαν

Ο όρος "αναρχική αλληλεγγύη" δεν έχει νόημα, η αλληλεγγύη αφορά μια στάση και ένα είδος ανθρώπινων σχέσεων και η ύπαρξη και μόνο ενός τέτοιου όρου, δείχνει ότι γίνεται ιδεολογική χρήση της έννοιας της αλληλεγγύης. Ο "χώρος" έχει αποκοπεί την έννοια της αλληλεγγύης. - Υπάρχει στο "χώρο" μια σύγχυση της έννοιας της αλληλεγγύης με την έννοια της υπεράσπισης. Πολλά από τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια υπεράσπισης κρατουμένων (με καταγγελλικούς χαρακτήρα παρεμβάσεις κ.λ.π.) ρεφίλονται στην από τα πριν έλλειψη σχέσεων αλληλεγγύης. - Η αλληλεγγύη, πέρα από τρόπο διαπροσωπικών σχέσεων, ως πρόταγμα πολιτικού αγώνα έχει εκφραστεί από τους αναρχικούς κυρίως σε περιπτώσεις διώξεων αναρχικών και ακόμα και τότε αποσπασματικά και με ιδιοτελή συχνά κριτήρια. Πού ήταν οι αναρχικοί στα γεγονότα των τσιγγάνικων καταυλισμών; - Πολλές φορές η συγκρότηση επιτροπών αλληλεγγύης έχει χαρακτηριστεί βρήκαμε ν'ασχολούμαστε ή χαρακτηριστικά φιλανθρωπίας. Η καλύτερη αλληλεγγύη είναι πάντοτε η ανάπτυξη απελευθερωτικών αγώνων. Σε κάθε περίπτωση αλληλεγγύης είναι απαραίτητο να αναδεικνύεται το πολιτικό της περιεχόμενο. - Η κριτική αλληλεγγύη είναι όχι απλά θετική αλλά και απαραίτητη. Ωστόσο πρέπει πάντα να εντοπίζεται ο πρωτεύων ζήτημα και σε περιπτώσεις ομηρίας κρατουμένων, ο πρωτεύων είναι η απελευθέρωσή τους. - Η πρακτική εφαρμογή της αλληλεγγύης στις διαπροσωπικές σχέσεις και τους αγώνες εξανθρωπίζει και αναπτύσσει την έννοια της συλλογικότητας.

Ι. ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Η διεθνοποίηση της κυριαρχίας.

Χαρακτηριστικά και συνέπειες

σε οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και πολιτιστικό επίπεδο της ενοποιημένης-πλανητικής εξουσίας των πολυεθνικών.

Β. Η Οικονομία-απόλυτος ιδιοκτήτης της κοινωνίας.

Τι σημαίνει η επικράτηση της οικονομίας ως ιδεολογίας κυριαρχίας (δηλαδή όχι ως παραμέτρου για τη διαχείριση των πραγμάτων αλλά ως συστήματος ιδεολογημάτων για τον έλεγχο της κοινωνίας) πάνω σε όλες τις υπόλοιπες ανταγωνιστικές ιδεολογίες κυριαρχίας και υποταγής (θρησκείες, εθνικισμοί, πολιτικές ιδεολογίες).

Γ. Ο κόσμος της Οικονομίας, ο κόσμος της Φτώχειας.

α) Η υλική φτώχεια ως αναγκαιότητα και επιλογή της κυριαρχίας. Η φτώχεια ως συνέπεια της κατάργησης των συστημάτων κρατικού παρεμβατισμού για την κοινωνική εξισορρόπηση (πρόνοια, ασφάλιση, κ.λ.π.) που παλαιότερα ήταν αναγκαία για την κυριαρχία, ενώ τώρα που η κοινωνική πειθάρχηση δεν περνάει μέσα από τις πελατειακές σχέσεις με το κράτος των κομμάτων είναι περιττά και πολυέξοδα. Η φτώχεια ως αναγκαίος παράγοντας και κίνητρο πειθάρχησης σε μια κοινωνία που όλο και περισσότερο στηρίζεται στον ανταγωνισμό και τον ατομικισμό.

β) Η συνολική πτώχευση των χαρακτηριστικών του ανθρώπινου. Η φτώχεια που γεννάει σε όλα τα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης ύπαρξης η πραγματικότητα ενός συστήματος που στηρίζεται στην αποπνικτική θεώρηση της κοινωνικής ζωής με οικονομικούς όρους. Η φτώχεια του πνεύματος, των συναισθημάτων, της ανθρώπινης ψυχής.

Δ. Μέθοδοι που ο κόσμος της Οικονομίας χρησιμοποιεί για την εξισορρόπηση της πτώχευσης του ανθρώπινου.

α) Επαναφορά κατά βούληση απαρχαιωμένων ιδεολογημάτων κυριαρχίας και υποταγής. Για την κάλυψη της έλλειψης συλλογικών μύθων και αξιών, τη μια μπορεί να προμοτοδοτείται ο εθνικισμός και την επόμενη να καταργείται από τους ίδιους που την προήγουμενη τον προωθούσαν. Οι ιδιοκτήτες της κοινωνίας αξιοποιούν -χωρίς φυσικά να τις πιστεύουν- όλες τις ιδεολογίες ελέγχου του παρελθόντος (εθνικισμοί, θρησκείες, πολιτικές ιδεολογίες, κ.λ.π.).

β) Καλλιέργεια ιδεολογιών παραιτήσης, κυνισμού και ατομικισμού. "Αυτός είναι ο κόσμος μας και δεν μπορεί να αλλάξει. Ο θάνατος σου η ζωή μου. Ή θα γίνεις ατομικιστής και θα φας το διπλανό σου, ή θα αποδεχτείς την ανισότητα ως κάτι φυσικό και θα προσπαθήσεις να βρεις πώς θα τη βγάλεις, ή δεν θα αποδεχτείς τον πόνο, προσπάρηνη αν αυξήσει το κόσμο, οπότε μην ανησυχείς, πλούσια τα ελέη της βιομηχανίας της τοξικοεξάρτησης. Άλλωστε πλέον τα πρεζάκια είναι τα παιδιά μας, και όχι τίποτα αλτήρες-περιθωριακοί-αναρχικοί".

γ) Εμπέδωση του "αυτονόητου" του διλήμματος αφομοίωση ή περιθωριοποίηση. Πλέον η προσήλωση με ζήλο στον κόσμο της εργασίας και την παραγωγή δεν είναι το προαιρετικό βίσιμο μερικών βλαμένων γιάπηδων. Όποιος δεν αποδίδει, κινδυνεύει να πεταχτεί στο περιθώριο. Και

άμα βγείς από το μαντρί σε τρών οι λύκοι. Τα media μας βομβαρδίζουν με εικόνες εξαθλιωμένων όχι βέβαια για να αγανακτήσουμε και να αλλάξουμε κάτι, αλλά για να ξέρουμε καλά πού κινδυνεύουμε να καταλήξουμε αν δεν κοιτάμε τη δουλειά μας. Και να είμαστε ευχαριστημένοι. Γιατί υπάρχουν και χειρότερα.

Απόψεις που εκφράστηκαν

Δεν υπάρχει καμιά "νέα τάξη". Οι αλλαγές που επιχειρούνται έχουν δρομολογηθεί από πολλές δεκαετίες πριν και με την πτώση του "κομμουνιστικού" μπλοκ μπόρεσαν να υλοποιηθούν πάγιες επιδιώξεις του καπιταλισμού. Ωστόσο τίποτα δεν έχει κριθεί, οι προσπάθειες για αναδιάρθρωση δημιουργούν μεγάλο αριθμό αντιστάσεων. - Καινούρια χαρακτηριστικά είναι η οριζόντια διάρθρωση και η αποκέντρωση της οικονομίας, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και η μετατροπή τελικά του καθένα μας σε μια ύπαρξη μεταίωρη, εύπλαστη. Αυτά συνδυάζονται με την απόπειρα για εμπέδωση της ιδέας του "τέλους της ιστορίας", την αιωνιότητα του καπιταλισμού και την ολοκληρωτική αδυναμία ύπαρξης οποιουδήποτε άλλου συστήματος. - Δίπλα στους τρεις κλασικούς τομείς της οικονομίας, έχει προστεθεί και ο "τεταρτογενής" τομέας, ο τομέας των κατόχων των νέων τεχνολογιών και της γνώσης. Αυτός αποτελεί το βασικό χαρακτηριστικό της σύγχρονης κυριαρχίας. - Κάθε συζήτηση που γίνεται ενάντια στο υπάρχον με όρους της οικονομίας είναι συζήτηση που γίνεται στη γλώσσα της εξουσίας. Η "οικονομία" δεν υπάρχει. - Η σημερινή οργάνωση του κόσμου βασίζεται στην οργάνωση της φτώχειας και όχι στην οργάνωση του πλούτου της κοινωνίας, βασίζεται στην αναπαραγωγή της φτώχειας όχι μόνο στα υλικά αγαθά αλλά σε όλες τις όψεις του ανθρώπινου. - Οι δυτικές κοινωνίες έχουν σήμερα πολύ περισσότερα αγαθά από ότι κάποιες δεκαετίες πριν, δηλαδή είναι πολύ πιο "πλούσιες", ωστόσο στο βαθμό που όλες οι ανάγκες είναι εμπορευματοποιημένες, κανείς δεν έχει τη δυνατότητα να τις ικανοποιήσει με λίγα λεφτά. Έτσι αναγκάζεται να δουλεύει όλο και περισσότερο και μετατρέπεται σε όμηρο της οικονομίας, αφού δεν προλαβαίνει να κάνει τίποτα άλλο από το να δουλεύει. - Κεντρικό ζήτημα που θα αντιμετωπίσουμε στο άμεσο μέλλον είναι ο ρατσισμός, αφού η κυριαρχία για να διατηρηθεί θα επιχειρήσει να στρέψει τους ανθρώπους όχι απλά στον ανταγωνισμό αλλά στο αλληλοφάγωμα. Δεν πρέπει να θεωρούμε ως δεδομένο ότι οι αντιδράσεις στην αναδιάρθρωση (που στις βίαιες εκδοχές τους τις καταναλώνουμε θεαματικά) θα έχουν απελευθερωτική εξέλιξη. Αντίθετα, μπορεί να βρεθούν αντιμέτωποι με "εξεγέρσεις" αντιδραστικές.

ΙΙΙ. ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Α. Οι αντιστάσεις που γεννιούνται από τη νεοφιλελεύθερη επίθεση κατάργησης των

"κεκτημένων".

Β. Από το κίνημα αντίστασης στο κίνημα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε μια εποχή που κυριαρχεί ο θάνατος της ελπίδας, μιλάμε για ένα κίνημα αντίστασης, δηλαδή για μια αμυντική, τελικά, στάση. Ωστόσο παντού εμφανίζονται εστίες αντίστασης. Πώς θα μπορέσουν αυτές να μετατραπούν στην πυρκαγιά της άρνησης αυτού του κόσμου, στο πρόταγμα για μια κοινωνία πολιτικής και οικονομικής ισότητας;

Γ. Το πρόβλημα της οργάνωσης.

Σημαντικός παράγοντας για την αναποτελεσματικότητα του αναρχικού κινήματος είναι η αδυναμία συγκρότησης εκείνων των οργανωτικών μορφών που θα ευνοούσαν τόσο την ανάπτυξη της καθημερινής δράσης όσο και την ανάπτυξη μιας ελευθεριακής κουλτούρας και ηθικής. Ποιές είναι οι μορφές οργάνωσης που θα ευνοούσαν την αυτονόητη αναγκαιότητα των αναρχικών να υλοποιούν, στο βαθμό που μπορούν, αυτά που ως πρόταγμα θέτουν στην κοινωνία, δηλαδή την αυτοοργάνωση, την αλληλεγγύη και την αδιαμεσολάβηση δράση; Ποιές είναι οι μορφές οργάνωσης που θα αποτρέπουν τη δημιουργία άτυπων ιεραρχιών, "ειδικών της θεωρίας" και "ειδικών της δράσης"; Πώς θα ξεπεραστεί η πολυδιάσπαση σε αμέτρητες μικροομάδες που μεγάλο μέρος της "δράσης" τους δεν είναι άλλο παρά οι αλληλοκατηγορίες και η ενασχόληση με "τα του χώρου"; Μήπως έχει φτάσει το τέλος των προσωποπαγών πολιτικών ομάδων παρέμβασης; Αν δηλωμένος στόχος των αναρχικών είναι η ομοσπονδοποίηση, μπορεί αυτή να έχει τη μορφή μιας καθιερωμένης ομοσπονδίας ατόμων; Ποιές είναι αυτές οι συλλογικοποιήσεις που θα επέτρεπαν την αλληλέγγυα συνεργασία αρχικά και την ομοσπονδοποίηση στη συνέχεια ατόμων με όρους που θα αύξαναν τη δημιουργικότητα του καθενός και της καθεμιάς αντί να αναπαράγουν τα χειρότερα χαρακτηριστικά του κόσμου της κυριαρχίας (ρόλοι, ειδικοί, ανταγωνισμοί, ατομικισμός, παθητικότητα, ιεραρχίες);

Απόψεις που εκφράστηκαν

Στην ιστορία του αναρχικού κινήματος έχουν εκφραστεί με τρόπο ιδεολογικό (και άρα ψευδή) τρεις τάσεις: ο αναρχοατομικισμός, ο αναρχοκομμουνισμός και ο αναρχοσυνδικαλισμός. Θεωρώντας τον αναρχοατομικισμό ως το σύνολο των προταγμάτων που αναφέρονται στο άτομο και την προσωπική ηθική, τον αναρχοκομμουνισμό ως τη θετική δράση για τη δημιουργία κολλεκτισμό ως τη διεκδικητική δράση που όμως συνεχώς συσχετίζει τους μερικούς αγώνες με το συνολικό πρόταγμα της κοινωνικής ανατροπής, πρέπει να κάνουμε τις απαραίτητες αναγωγές στο σήμερα και προσαρμογές στην πραγματικότητα κάθε τόπου ώστε να επιτευχθούν οι συνθέσεις για ένα οριζόντιο οργανωμένο κίνημα με στόχο τον ελευθεριακό κομμουνισμό. - Ο μέσος άνθρωπος στην Ελλάδα, όταν ακούει για αναρχικούς, στην καλύτερη

περίπτωση, το μόνο που γνωρίζει είναι κάποιοι αγώνες για απελευθέρωση κρατουμένων και οι δραστηριότητες γύρω από το πολυτεχνείο και τα Εξάρχεια. Ίσως μερικοί να έχουν ακούσει και για κινήσεις αλληλεγγύης σε αγώνες που άλλοι ξεκίνησαν. Είναι απαραίτητο να υπάρχει και ένα θετικό πρόταγμα, και αυτό όχι μέσα από προπαγάνδα αλλά από αυτοοργανωμένα εγχειρήματα που θα υλοποιούν εδώ και τώρα κομμάτια τουλάχιστον του κόσμου που ονειρευόμαστε. - Για να μπορέσουμε κάποτε να φτιάξουμε τις ομοσπονδίες που ονειρευόμαστε, πρέπει να φτιάξουμε πρώτα ομάδες. Είτε ομάδες που θα αναλαμβάνουν τη διεκπεραίωση ή την επεξεργασία κάποιου συγκεκριμένου ζητήματος και στη συνέχεια θα αυτοδιαλύονται, είτε σταθερές συλλογικότητες, που όμως δεν θα είναι προσωποπαγείς αλλά θα συγκροτούνται σε σχέση με την αυτοοργάνωση κάποιων κοινωνικών ανάγκης ή με την παρέμβαση σε συγκεκριμένο πεδίο της κοινωνικής ζωής. Βεβαίως, πρέπει πάντα να επισημαίνουμε τον κίνδυνο του εναλλακτισμού. Προνομιακά πεδία παρέμβασης είναι η γειτονιά και οι καθημερινές επαφές, (στέκια, ομάδες γειτονιάς) και τα πανεπιστήμια. - Είναι λάθος να μιλάμε με θλίψη για τις μεγάλες πορείες των 5.000 ατόμων του παρελθόντος, όταν σε εκείνο το ίδιο παρελθόν δεν υπήρχε ούτε η ενασχόληση με ζητήματα της σύγχρονης κοινωνίας ούτε υπήρχαν οι διαδικασίες που θα μας επέτρεπαν να μιλάμε για αναρχικό κίνημα. Είναι χαρακτηριστικό ότι ανακαλύψαμε τα Μ.Μ.Ε. μόλις πριν λίγα χρόνια, ξεσηκώνοντας απλά τους καταστασιακούς και ότι για έννοιες όπως ο αντιεξισμός μόνο πολύ πρόσφατα αρχίσαμε να μιλάμε. Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά από τόσα χρόνια έχουν υπάρξει τόσο λίγες αυτοοργανωμένες συλλογικότητες (στέκια στο Περιστέρι και την Καβάλα, ραδιόφωνα στη Θεσσαλονίκη, καταλήψεις) που έχουν αντξει, με τα όποια τους προβλήματα. Είναι αναγκαίο να υπάρχουν αυτοοργανωμένα εγχειρήματα και μεγάλη σημασία θα έχει στο μέλλον η οργανωμένη παρέμβαση στο εργασιακό και η δημιουργία παραγωγικών κολλεκτίβων. - Στα πλαίσια του καπιταλισμού η δημιουργία κολλεκτίβων δεν έχει ούτε δυνατότητα αποτελέσματος ούτε μπορεί να αποτελέσει πρόταγμα. - Ένα μεγάλο πρόβλημα των αναρχικών είναι ότι μεταφέρουν μοντέλα από το εξωτερικό χωρίς να εξετάζουν την ελληνική πραγματικότητα. Πώς, για παράδειγμα, θα μπορούσε να υπάρξει αναρχοσυνδικαλισμός αφού στην Ελλάδα δεν έχει υπάρξει ποτέ, ουσιαστικά, συνδικαλισμός; Οι αναρχικοί υποτιμούμε και συγχρόνως υπερτιμούμε τη δράση μας. Την υποτιμούμε όταν δεν συνειδητοποιούμε ή δεν βγάζουμε τα αναγκαία συμπεράσματα σε σχέση με τις όχι λίγες φορές που έχουμε παίξει κεντρικό πολιτικό ρόλο και έχουμε αναδείξει ζητήματα. Και την υπερτιμούμε όταν κάνουμε το λάθος να ταυτίζουμε την έννοια του αναρχικού με την έννοια του επαναστάτη. Αυτές οι δύο έννοιες δεν είναι απαραίτητα ταυτόσημες και αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να αναζητήσουμε τους επαναστάτες.

Επιμέλεια: Ν.Ν.

ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ:

Λοκ-άουτ και διεθνής αλληλεγγύη

θούσε συνεχώς να διαλύσει το σωματείο και απειλούσε με κλείσιμο του εργοστασίου, παρ'όλο που η επιχείρηση είναι ιδιαίτερα επικερδής και συνεργάζεται, μεταξύ άλλων, με τις διεθνείς εταιρείες ρουχισμού Ganis Brothers/Νέα Υόρκη, Cradlecourt/Λονδίνο, Nortons/Mailand Seldis Espanola/Μαδρίτη.

Οι εργασιακές συνθήκες

Στο εργοστάσιο Titas Apparels Ltd επικρατούν οι ίδιες άθλιες συνθήκες που χαρακτηρίζουν γενικά το Μπαγκλαντές και ειδικότερα τον κλάδο του ιματισμού. Η εβδομάδα εργασίας ξεπερνάει τις 80 ώρες, επτά μέρες την εβδομάδα. Οι εργάτες και οι εργάτριες έχουν 11 ρεπό το χρόνο, αν και θεωρητικά δικαιούνται 14 μέρες άδειας το χρόνο και ένα ρεπό την εβδομάδα. Το σύστημα εξασρισμού είναι σχεδόν ανύπαρκτο, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να εισπνέουν μεγάλες ποσότητες από νήματα. Για τις 300 εργάτριες και τους 50 εργάτες υπάρχουν δύο γυναικείες και τρεις αντρικές τουαλέτες. Οι μισθοί συχνά πληρώνονται με πολύμηνες καθυστερήσεις, ενώ γενικά στην κλωστοϋφαντουργία στο Μπαγκλα-

ντές ισχύει το καθεστώς ο πρώτος μισθός να καταβάλεται μετά από τρεις μήνες εργασίας. Κοινωνική ασφάλεια ή ταμείο ανεργίας δεν υπάρχει, όποιος απολύεται δεν εισπράττει κανενός είδους αποζημίωση.

Τα αιτήματα των απεργών

Το Φθινόπωρο, το σωματείο κατέγραψε ένα κατάλογο αιτημάτων με επτά σημεία τον οποίο παρουσίασε στην εργοδοσία και την επιθεώρηση εργασίας. Μεταξύ άλλων ζητούσαν αμοιβή στο ύψος του κατώτατου μισθού, πληρωμή το αργότερο μέχρι τις 7 του επόμενου μήνα, ένα ρεπό την εβδομάδα, τις νόμιμες αργίες, τον τερματισμό της τρομοκρατίας ενάντια στους εργαζόμενους και την αναγνώριση του σωματείου. Τα υπόλοιπα αιτήματα αφορούσαν τη βελτίωση των μέτρων για την ασφάλεια και την προστασία της υγείας των εργαζόμενων. Η επιθεώρηση εργασίας προγραμμάτισε μια συνάντηση του σωματείου με την εργοδοσία, οι ιδιοκτήτες όμως του εργοστασίου δεν εμφανίστηκαν, δίνοντας και νόμιμα το δικαίωμα στους εργαζόμενους να κηρύξουν απεργία. Πραγματικά, αυτό συνέβη στις 27 Δεκέμβρη 1995. Τρεις μέρες μετά τα αφεντικά

προχώρησαν σε λοκ-άουτ, αφήνοντας στο δρόμο και τους 350 εργάτες και εργάτριες.

Εκστρατεία της NGWF σε όλο το Μπαγκλαντές

Η Εθνική Ομοσπονδία Εργατών Ιματισμού στάθηκε αμέσως στο πλευρό των απολυμένων της Titas Apparels Ltd, οργανώνοντας μια εκστρατεία αλληλεγγύης σε ολόκληρη τη χώρα. Η NGWF απαιτεί την επαναλειτουργία της επιχείρησης, την επαναπρόσληψη των απολυμένων και την αναγνώριση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Στη NGWF είναι οργανωμένοι εργάτες και εργάτριες από 927 εργοστάσια και βιοτεχνίες. Ο μέσος όρος ηλικίας των οργανωμένων δεν ξεπερνά τα 15 χρόνια και το 80% είναι γυναίκες. Αυτό αντανakλά την τραγική πραγματικότητα: τα θύματα της στυγνής εκμετάλλευσης είναι κυρίως γυναίκες και παιδιά. Οι εργαζόμενοι είναι μεταξύ 12 και 20 χρονών. Πολλές γυναίκες στα 14 τους χρόνια είναι κιόλας παντρεμένες και με παιδιά.

Διεθνές κάλεσμα αλληλεγγύης

Η NGWF, για να αυξηθεί η πίεση στην κυβέρνηση και την εργο-

δοσία, ζήτησε την πραγματοποίηση κινητοποιήσεων στο εξωτερικό, όπου άλλωστε καταλήγει και το σύνολο της παραγωγής. Τα τελευταία χρόνια η NGWF έχει επαφές με την Αναρχοσυνδικαλιστική Διεθνή (ΑΙΤ). Ορίστηκε ως διεθνής ημέρα κινητοποιήσεων η 15η Φλεβάρη. Πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις και εκδηλώσεις διαμαρτυρίας στην Αγγλία, την Αυστραλία και τη Γερμανία. Στη Βόννη πραγματοποιήθηκε πορεία στην πρεσβεία του Μπαγκλαντές που οργανώθηκε από τη FAU, το γερμανικό τμήμα της Αναρχοσυνδικαλιστικής Διεθνούς. Επίσης η FAU έχει ανοίξει λογαριασμό για τη συγκέντρωση χρημάτων για τη NGWF και τους εργατικούς αγώνες στο Μπαγκλαντές. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι: Volksbank Bohn BLZ 380 601 86.

Για επικοινωνία με τη NGWF υπάρχει ο αριθμός fax 00880-2-813951. Ειδικά για την αποστολή μηνυμάτων αλληλεγγύης, υπάρχει ο αριθμός fax 00880-2-867485.

Πηγή: Direkte Aktion #115

Αργεντινή: 20 χρόνια μετά

Την περασμένη βδομάδα συμπληρώθηκαν είκοσι χρόνια από το πραξικόπημα του Videla στην Αργεντινή. Μια χούντα που τυπικά διήρκεσε μέχρι το 1981, έχοντας δολοφονήσει άγνωστο αριθμό αγωνιστών ή "υποπτών" (υπολογίζονται από δέκα ως τριάντα χιλιάδες). Μια χούντα που δημιούργησε 340 στρατόπεδα συγκέντρωσης και βασανιστηρίων, πολλά από τα οποία αποκαλύφθηκαν μόλις τα τελευταία χρόνια. Σήμερα εξακολουθούν αν υπάρχουν πάνω από δέκα χιλιάδες αγνοούμενοι, η τύχη των οποίων πρέπει να θεωρείται βέβαιη, με μόνη διαφοροποίηση στον τρόπο της εκτέλεσης και το είδος των βασανιστηρίων που προηγήθηκαν.

Ανάμεσα στους αγνοούμενους υπάρχουν πάνω από 500 άτομα που όταν εξαφανίστηκαν ήταν μικρά παιδιά. Πρόσφατες είναι οι ομολογίες αξιωματικών της αεροπορίας ότι συμμετείχαν στη δολοφονία τουλάχιστον 3.500 κρατούμενων, τους οποίους πέταξαν από ελικόπτερα αναίσθητους και δεμένους στα παγωμένα νερά του Ατλαντικού. Πολλές χιλιάδες κρατούμενοι επέζησαν με σοβαρά εγκαύματα που τους προκλήθηκαν από καυστικά χημικά και βενζίνη. Η χούντα της Αργεντινής είχε και μια παγκόσμια ευρεσιτεχνία: μια αυτόματη μηχανή βασανιστηρίων, βασισμένη σε μοτεράκια από υαλοκαθαριστήρες, που κεραυνοβολούσε τον κρατούμενο με μια ηλεκτρική εκκένωση κάθε δύο ή τρία δευτερόλεπτα, χωρίς να κουράζονται οι βασανιστές... Σήμερα, όλοι οι στρατιωτικοί παράγοντες της χούντας και οι διάσημοι βασανιστές της εποχής είναι ελεύθεροι, αφού αμνηστεύθηκαν για να απευχθεί η "εθνική συμφιλίωση", σύμφωνα με τις επιλογές των προέδρων της Αργεντινής Raul Alfonsin (1983-1989) και Carlos Menem (1989 μέχρι σήμερα). Οι περισσότεροι χουντικοί τώρα είναι μέτοχοι σε μεγάλες εταιρείες και έχουν αποσυρθεί στις βίλλες τους, απολαμβάνοντας τα ανταλλάγματα της σωτηρίας της χώρας από τους "κόκκινους", μια σωτηρία που βύθισε τη χώρα στο εξωτερικό χρέος (6 δις \$ το 1976, 46 δις \$ το 1981) και την παρέδωσε στις πολυεθνικές. Άλλοι πάλι κατέχουν δημόσια αξιώματα, όπως ο στρατηγός Domingo Bussi που είναι κυβερνήτης του Tucuman και ποζάρει στους δημοσιογράφους με ένα περιστροφικό, ενθύμιο του ένδοξου παρελθόντος.

Με αφορμή τη συμπλήρωση είκοσι χρόνων από το πραξικόπημα διατυπώθηκε η πρόταση να μετατραπεί το κρυφό στρατόπεδο βασανιστηρίων "El Olimpo" σε χώρο μνήμης, πρόταση που συνάντησε την άρνηση του αρχηγού της αστυνομίας Adrian Pelacchi, ο οποίος δήλωσε ότι κάτι τέτοιο θα ήταν εφικτό μόνο αν συμπεριελάμβανε και τα θύματα των αριστερών (!) Στο μεταξύ, η ανεργία πλησιάζει το 20%, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των νεοφιλελεύθερων μέτρων αναδιάρθρωσης, και όλα δείχνουν ότι σύντομα θα υπάρχουν κοινωνικές εκρήξεις, παρόμοιες με αυτές που συγκλονίζουν τις περισσότερες λατινοαμερικάνικες χώρες. Τη βδομάδα που μας πέρασε υπήρξαν εργατικές κινητοποιήσεις με συμμετοχή 200.000 εργατών στη Βενεζουέλα, 150.000 στην Πόλη του Μεξικού, 70.000 στη Βολιβία, σε μια απεργία χωρίς ημερομηνία λήξης, ενώ απεργίες συγκλονίζουν και τον Ισημερινό και το Σαν Σαλβαδόρ.

S.A.C.:

Για ένα Διεθνές Δίκτυο Γυναικών

Μια από τις ισχυρότερες και βαθύτερα ριζωμένες ιεραρχίες του κόσμου, είναι αυτή ανάμεσα στα δύο φύλα. Οι γυναίκες της αναρχοσυνδικαλιστικής ομοσπονδίας της Σουηδίας (SAC), ως ένα βήμα στην κατεύθυνση του αγώνα ενάντια σε αυτήν την ανδροκρατούμενη σχέση ιεραρχίας, έχουν αρχίσει μια σειρά κινητοποιήσεων.

Στις 8 Μάρτη του 1993 κάλεσαν σε απεργία ενάντια στην πατριαρχική κοινωνία. Εκείνη η κινητοποίηση αποτέλεσε σταθμό στην ιστορία του σουηδικού συνδικαλιστικού κινήματος. Ανάμεσα στα σημεία που έθεσε, ήταν και τα ακόλουθα:

Οι γυναίκες εξακολουθούν να πληρώνονται λιγότερο από τους άντρες για την ίδια εργασία.

Οι γυναίκες συνήθως αγνοούνται στις προαγωγές.

Όταν υπάρχουν "περικοπές στο προσωπικό", οι γυναίκες αντιμετωπίζουν τις περισσότερες πιθανότητες να απολυθούν.

Πολύ συχνά οι γυναίκες απασχολούνται σε δουλειές παρόμοιες με αυτές που ήταν υποχρεωμένες να κάνουν στο νοικοκυριό και αποθαρρύνονται από την προσωπική να διεκδικήσουν οτιδήποτε απεργώντας, με τα ίδια πατερναλιστικά επιχειρήματα που παραδοσιακά χρησιμοποιούνται από τους άντρες για να είναι "συνεπείς" στις δουλειές του σπιτιού.

Επειδή οι γυναίκες δουλεύουν έξω από το σπίτι λιγότερο από όσο οι άντρες έχουν πολύ περιορισμένες συντάξεις.

Οι γυναίκες υφίστανται σεξουαλικές παρενοχλήσεις στους τό-

πους εργασίας, γεγονός που συχνά τις αναγκάζει να εγκαταλείψουν τις δουλειές τους.

Κατά τη διάρκεια του ετήσιου συνέδριου γυναικών της SAC του 1994, αποφασίστηκε η σύσταση μιας Επιτροπής Γυναικών, με τους ακόλουθους κύριους στόχους:

Να τραβήξει την προσοχή στις συνθήκες εργασίας των γυναικών, ιδιαίτερα σε σχέση με τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και την ανισότητα στους μισθούς.

Να ενθαρρύνει περισσότερες γυναίκες στο να συμμετέχουν στη συνδικαλιστική δράση.

Να επιτεθεί στις πατερναλιστικές συμπεριφορές στους τόπους εργασίας και τον ιδεολογικό έλεγχο.

Να πολεμήσει το σεξισμό στο ίδιο το συνδικάτο.

Να επαναδιατυπώσει τη διακήρυξη αρχών της SAC, ώστε να υπάρχει σαφής αναφορά στον αγώνα ενάντια στην πατριαρχική κοινωνία, για να είναι σαφές ότι το ζήτημα είναι της ίδιας βαρύτητας με τον αντικαπιταλιστικό, αντιμπεριαλιστικό και αντιρατσιστικό αγώνα.

Να συγκροτήσει ένα διεθνές κατάλογο με διευθύνσεις, ως πρώτο βήμα για τη δημιουργία ενός διεθνούς δικτύου.

Ένας από τους κύριους στόχους της Επιτροπής Γυναικών, είναι να αναλύσει και να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο το φύλο επηρεάζει ως καθοριστικός παράγοντας στη ζωή των γυναικών, ιδιαίτερα σε σχέση με την εργασία. Οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις και οι εργασιακές διακρίσεις είναι τα

δύο ζητήματα που μας απασχολούν περισσότερο. Θα θέλαμε να έρθουμε σε επαφή με άλλες ομάδες γυναικών σε συνδικαλιστικές ενώσεις ή με άλλες γυναικείες ομάδες που ασχολούνται με αυτά τα ζητήματα. Θα θέλαμε να μας γράψετε σχετικά με τη φεμινιστική σας δραστηριότητα και τις εμπειρίες σας αλλά και για τις ιδεολογικές αρχές της ομάδας σας.

Μας ενδιαφέρει η δημιουργία ενός διεθνούς δικτύου γυναικείων ομάδων που συμμετέχουν σε ανεξάρτητες μαχητικές εργατικές ενώσεις, αναρχικών γυναικών ή άλλων ακτιβιστικών γυναικείων ομάδων που βρίσκονται κοντά σε μας σε ιδεολογικά ζητήματα και στην πολιτική πρακτική. Ένα πρώτο βήμα για ένα τέτοιο δίκτυο είναι ένας κατάλογος διευθύνσεων, γι' αυτό θα θέλαμε να επικοινωνήσετε μαζί μας, κατά προτίμηση μέχρι το Μάρτη του 1996.

Επιτροπή Γυναικών της SAC

Σημείωση: Αναδημοσιεύουμε το παραπάνω κείμενο από το φύλλο #1558 της αμερικάνικης αναρχοσυνδικαλιστικής εφημερίδας Industrial Worker (Μάρτης 1996), όπου όμως δεν δημοσιεύεται η διεύθυνση επικοινωνίας της Επιτροπής Γυναικών της SAC. Μπορείτε λοιπόν να επικοινωνήσετε για περισσότερες πληροφορίες με την υπεύθυνη της γυναικείας στήλης του Industrial Worker στη διεύθυνση: Anne Petermann, PO Box 57, Burlington VT 05402, USA. E-mail: nfena@igc.apc.org.

ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ:

Έναν αιώνα μετά...

Αυτή τη βδομάδα συμπληρώνεται ένας αιώνας από την έκδοση του πρώτου φύλλου του "ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ-εφημερίς εβδομαδιαία των συμφερόντων του ανθρώπου". Δημοσιεύουμε το πρωτοσέλιδο του ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ της 1ης Απριλίου 1896, καθώς και το άρθρο που δημοσίευσε η εφημερίδα σε σχέση με τα γεγονότα του Λαυρίου.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ελλάς. Καμάριζα(Λαυρίου). Δισχίλιοι εργάται, οι οποίοι εργάζονται εις το εν Καμάριζη του Λαυρίου μεταλλείον, εκήρυξαν την πρωίαν της παρελθούσης Δευτέρας απεργίαν ζητού-

ντες αύξησιν ημερομισθίου και ίδρυσιν νοσοκομείου και φαρμακείου. Η καταπίεσις ην υφίσταντο, η αθλιότης και η δυστυχία, ήπας έφθασεν εις το υπέρτατον σημείον, τους ηνάγκασε να προβώσιν εις το διάβημα τούτο. Προ δύο εβδομάδων ο αυτόθι ανταποκριτής μας ανήγγειλεν ημίν ότι είχε παρά των εργατών αποφασισθή το τοιούτο. Αλλά δεν εθεωρήσαμεν το πράγμα και τόσο σπουδαίον, διότι γνωρίζομεν ότι ο τράχυλος του Έλληνος εργάτου μόνο τον ζυγόν του αντιθέτου πολιτικού κόμματος δεν υποφέρει, εκμεταλλευτικόν όμως μόνον να υπομένη γνωρίζει. Την εσπέραν της παρελθούσης Κυριακής ελήφθη οριστική απόφασις να

μη αναλάβωσιν την επόμενην ημέραν τας εργασίας των, εάν δεν εισηκούοντο πρότερον αι αιτήσεις των. Ητο η 9 1/2 π.μ. της Δευτέρας και οι εργάται συνεπυκνούτο προ του οικήματος των γραφείων της διευθύνσεως, ζητούντες να ανακοινώσουν τα παράπονα των και τας αιτήσεις των. Εν τω μεταξύ ειδοποιηθείς ο διευθύνων κ. Σερπιέρης καταφθάνει και άρχονται οι εργάται εκθέτοντες τας αιτήσεις των και την απόφασιν των. Αλλ' ο κ. Σερπιέρης εφαινετο μάλλον μη ενδίδων, μόνον την αύξησιν του ημερομισθίου παραδεχθείς και ταύτην ελαττωμένην κατά τι υπό του ορισθέντως υπό των απεργούντων ποσού. Οι εργάται εζήτουν 3,50 ο

δε διευθύνων επέμενε εις δραχ. 3,30. Επήλθεν η μεσημβρία και οι εργάται απήλθον να γευματίωσιν, αφ' ου ο διευθύνων κ. Σερπιέρης υπεσχέθη ότι μετά μεσημβρίαν θα ζητηθώσιν και πάλιν οι αιτήσεις των. Ητο σχεδόν η 2 ώρα μ.μ. και οι εργάται ευρίσκοντο, κατά τα συμπεφωνημένα, και πάλιν προ των γραφείων και εζήτουν να εισέλθουν, εν ω ο κ. Σερπιέρης έσωθεν συσκέπτετο περί του πρακτέου μετά των μηχανικών Ραμπώ, Παζεράλ και Σαρπαντιέ Ρουπέ και των γεωμετρών και εργοδηγών Φρειδερίκου

Κανιάκ, Σάλτου, Γεωργίου Δορίγου και Δελφός. Οι απεργούντες ήθελον να εισέλθουν επιμόνως, αλλ' οι στρατιώται τους απωθούν εξερεθίζοντες αυτούς. Αίφνης από του γραφείου ρίπεται εις πυροβολισμός, εις δ' εργάτης εξαπλούται χαμαί νεκρός. Το πλήθος ως εκ τούτου δεν συγκρατείται πλέον. Μένεται κυριολεκτικώς. Ρίπτει λίθους και μεταλλεύματα κατά του γραφείου, εις ο ευρίσκονται ο διευθύνων κ.λ.π. Δια δυναμίτιδος ανατινάζει τας αποθήκας των υλικών, το δε πυρ μεταδίδεται εις το έλαιον. Οι στρατιώται πυροβολούν κατά του πλήθους. Φονεύονται δύο και πολλοί τραυματίζονται, άλλοι μεν βαρέως, άλλοι δ' ελαφρώς. Οι απεργούντες έτι περισσότερον εκμανέντες θέτουσι πυρ παντού. Τα οικήματα της εταιρίας αποτεφρούνται. Η στρατιωτική δύναμις αναγκάζεται, να τραπέι εις φυγήν άλλοι, δε μεταμφιεσθέντες. Τέλος επεκράτησεν ησυχία. Οι εργάται έχουν απόφασιν να μη αναλάβουν τας εργασίας των, εάν δεν εισακουσθώσιν αι αιτήσεις των και δεν βελτιωθεί η θέσις των. Ούτω συνέβησαν κατά τας ημετέρας πληροφορίας αι σκηναί εν Λαυρίω.

ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ

Έτος Δ'.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΑΣ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΣ

Άριθ. (14) Γ.

«Έπί τὰ πρόσω»

Εφημερίς εβδομαδιαία των συμφερόντων του ανθρώπου

«Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τῷ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ἐτήσια δραχμαὶ 2. — ἡμέτερος δραχ. 1.

Τιμὴ τοῦ φύλλου λεπτὰ 5

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

θέλουσιν εἰσπραχθῇ, αἱ μὲν ἡμέτεροι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου μηνός, αἱ δὲ ἐτήσιαι περὶ τὰ τέλη τοῦ ἑνδεκάτου.

Διεύθυνσις: ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων

Ι. Μ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΝ

Πάτρας

1 Ἀπριλίου 104 (1896)

ΑΝΑΡΧΙΑ

Τί ζητοῦμεν - Τί ἐπιθυμοῦμεν - Τί θέλομεν.

Τί ἐπιδιώκομεν

Μὴ τρομάζετε πρὸ τῆς λέξεως. Διατί τρομάζετε; Γνωρίζετε τί ζητοῦμεν; Γνωρίζετε τί θέλομεν; Γνωρίζετε τί ἐπιθυμοῦμεν; Γνωρίζετε τί ἐπιδιώκομεν; Οὐχί. Λοιπὸν διατί ὁ τρόμος αὐτός; Ὅχι· αἱ ιδέαι μας δὲν πρέπει νὰ προξενώσι τρόμον. Αἱ ιδέαι ἡμῶν εἰσὶν ὑψηλαὶ καὶ εὐγενεῖς, δι' ὃ μόνον ὑπὸ εὐγενῶν καρδιῶν ἐννοοῦνται. Μόνον οἱ ἀμαθεῖς καὶ οἱ στενοκέφαλοι, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἰδῶσι πέραν τῆς ρινὸς των καὶ νὰ ἐγνοήσωσι τι ἐξερχόμενον τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ ἐγκεφάλου των, δὲν μᾶς ἐννοοῦσιν. Αὐτοὶ μόνον.

Ναί· αἱ ιδέαι ἡμῶν εἰσὶν ὑψηλαὶ καὶ εὐγενεῖς, τὸ εἶπομεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, διότι θέλομεν τὸν ἄνθρωπον νὰ ᾔηται οἷος προώρισται νὰ ᾔηται ἐπὶ τῆς Γῆς.

Τὸν θέλομεν κατὰ πάντα ἐλεύθερον. Ἐλεύθερον καὶ οὐχὶ δούλον. Ἐλεύθερον εἰς τὰς θελήσεις του. Ἐλεύθερον εἰς τὰς σκέψεις του. Ἐλεύθερον πρὸς τοὺς ὁμοίους του. Ἐλεύθερον εἰς τὴν μάθησιν. Ἐλεύθερον εἰς τὸν ἔρωτα. Ἐλεύθερον τῶν προλήψεων. Ἐλεύθερον παντὸς ἐλαττώματος, πάθους, ἐξέως καὶ κακίας· τῆς ἀπραγῆς, τῆς κλοπῆς, τῆς ἀσπλαγχνίας, τοῦ ψεύδους, τοῦ φθόνου, τῆς σκληρότητος, τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνανδρίας, τοῦ φόβου, τῆς φιλοχρηματίας, τῆς ὑποκρισίας τοῦ μίσους, κ.λ.

Τὸν θέλομεν ἐλεύθερον καὶ οὐχὶ δούλον τοῦ χρόματος.

Τὸν θέλομεν ἴσον πρὸς πάντας ὁμοίαν του.

Τὸν θέλομεν ἴσον ἐνώπιον τοῦ ἰσχυροτέρου πάντος.

Τὸν θέλομεν ἀδελφοποιημένον πρὸς πάντας ὁμοίον του.

Θέλομεν τὴν γυναῖκα ἴσην τῷ ἀνδρὶ.

Οὕτω θέλομεν τὸν ἄνθρωπον, καὶ αὐτὸ ἐπιδιώκομεν.

Θέλομεν, πρὸς τοῦτοίς, τὴν τέχνην μὴ ὑποτελῇ.

Θέλομεν ἵνα ἡ πρόδοσις φθάσῃ εἰς τὸ ζενίθ.

Θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ ἀμάθεια.

Θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ πορνεία.

Θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ χύσις τοῦ αἵματος.

Θέλομεν νὰ παύσῃ τῆς συνειδήσεως ἡ ἐκφύλισις.

Θέλομεν νὰ μὴ ὑπάρχωσι κύριοι νὰ περιορίζωσι

τὰς θελήσεις μας, τὰς σκέψεις μας.

Θέλομεν νὰ καλλισργῶμεν καὶ νὰ πλουτίζωμεν

διὰ νέων γνώσεων τὸ πνεῦμα μας. ν' ἀναπτύσσωμεν

τὰς διανοητικὰς μας δυνάμεις.

Θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ διὰ τὴν αὖριον μέριμνα.

Θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ ἐκμετάλλευσις.

Θέλομεν νὰ καταργηθῇ ἡ πτωχεῖα.

Θέλομεν ὁλοσχερῇ ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Θέλομεν νὰ ἡμεθᾶ, καὶ μεθ' ἡμῶν νὰ ᾔωσι πάντες, εὐτυχεῖς.

Θέλομεν τὴν ζωὴν νὰ ρέῃ ἡσυχον, ἀμέριμον καὶ ἄφροντιν.

Θέλομεν κοινωνίαν βιοῦσαν ἐν ἀρμονίᾳ, ἀγάπῃ καὶ ἀδελφότητι.

Ἴδού τι ζητοῦμεν. Ἴδού τι θέλομεν. Ἴδού τι ἐπιθυμοῦμεν. Ἴδού τι ἐπιδιώκομεν.

Τίς, κατόπιν ὅλων τούτων τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν ιδεῶν, θὰ τολμήσῃ νὰ εἶπῃ ὅτι εἴμεθα οἱ μεγάλοι καὶ φοβερώτεροι κακοῦργοι τοῦ αἰῶνος μας;

Μᾶς ἀποδίδουν τὴν μομφὴν ταύτην ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκατοντάκις καθ' ἐκάστην στιγμὴν ἔπρεπε νὰ τοῖς τὴν ρίπτωμεν κατὰ πρόσωπον.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ ἀσπάζονται τὰς ιδέας ἡμῶν, προβαίνουν εἰς τὸ ἐγκλημα, τοῦτο πρέπει ν' ἀποδοθῇ οὐχὶ εἰς τὰς ιδέας ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τὴν παρούσαν κοινωνικὴν διοργάνωσιν. Ἐνοχος ἡθικός τῶν κακοηγημάτων τούτων εἶναι ἡ παρούσα πολιτεία, διότι δὲν ἡδυνήθη νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον, οἷος προώρισται νὰ ᾔηται ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ἀπελπισία· ἐκδίκησις. Ἴδού τι δδηγούσι τοὺς ἀνθρώπους τούτους, ὡς καὶ πάντα ἄλλον εἴτε μέγαν

30 ΜΑΡΤΗ 1922 Δολοφονία του γ. γραμματέα της CNT E. Boal.

31 ΜΑΡΤΗ 1990 Μεγάλες συγκρούσεις στο Λονδίνο ενάντια στην εφαρμογή του "κεφαλαικού φόρου" (Poll Tax).

1 ΑΠΡΙΛΗ 1896 Κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο της εβδομαδιαίας αναρχικής εφημερίδας "Επί τα Πρόσω".

2 ΑΠΡΙΛΗ 1896 Αρχίζει μεγάλη απεργία στα μεταλλεία του Λαυρίου.

4 ΑΠΡΙΛΗ 1912 Τουφεκισμός του Λένα. Η τσαρική αστυνομία σκοτώνει 270 από τους 2.000 απεργούς υων χρυσωρυχείων του Λένα.

5 Απριλη 1877. Αναρχική εξέγερση στο Μπενεβέντο, βόρεια της Νάπολης.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ: Στο προηγούμενο φύλλο, τόσο στο πινακάκι με τις ημερομηνίες όσο και στο σχετικό κείμενο αναφέρεται ότι η πτώση του τελευταίου οδοφράγματος της Κομμούνας συνέβη στις 28 Μάρτη αντί για τις 28 Μάη, όπως είναι το σωστό. Επίσης ο αμερικανός παίκτης W. Whitman είναι φυσικά ο αμερικανός ποιητής W. Whitman.

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΣΤΗ Ν.Α. ΑΣΙΑ

Νότια και Ανατολικά, το Κέντρο...

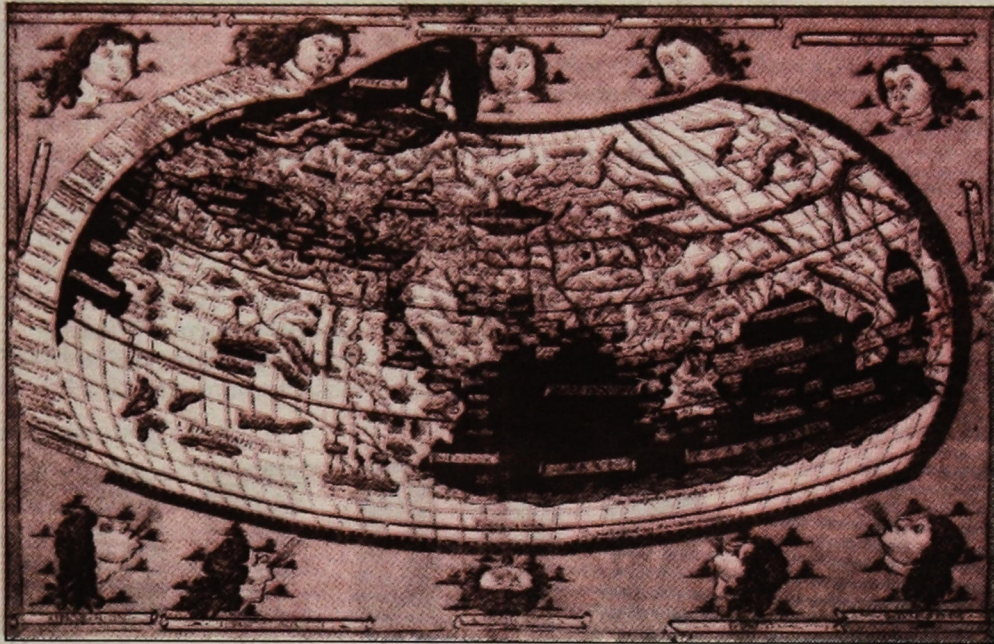
Το προηγούμενο Σάββατο διεξήχθησαν οι γενικές εκλογές στην Ταϊβάν, θεωρητικά "ελεύθερες", πρακτικά δίχως καμία καταλυτική σημασία. Με αφορμή αυτές ακριβώς τις εκλογές, η Ταϊβάν ήρθε στο προσκήνιο της διεθνούς επικαιρότητας, καθώς προκάλεσαν την οργισμένη αντίδραση της Κίνας, έφεραν-έστω και φραστικά την απειλή σύρραξης ανάμεσα στις δύο χώρες και οδήγησαν στην παρέμβαση του 7ου αμερικανικού στόλου στην περιοχή. Όμως οι τελευταίες εξελίξεις δεν αποτελούν παρά μια ακόμη πράξη σε ένα πολύ ευρύτερο σκηνικό που εμπλέκει σχεδόν όλες τις χώρες της περιοχής.

Τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια συνεχής ροή ειδήσεων που αφορά ολόκληρο το τόξο της ανατολικής και νοτιοανατολικής Ασίας και του Ειρηνικού Ωκεανού. Πλάι στις μόνιμες παλιές πληγές της περιοχής (τη σύγκρουση Ινδίας-Πακιστάν για τον έλεγχο του Κασμίρ, το πόλεμο στο Ανατολικό Τιμόρ, την κινεζική κατοχή στο Θιβέτ, τις ρωσοκινεζικές μεθοριακές αψιμαχίες, τη διένεξη Νότιας και Βόρειας Κορέας, τα εθνικοαπελευθερωτικά και κομμουνιστικά αντάρτικα σε αρκετές από τις φτωχότερες χώρες και βέβαια την αντιπαράθεση ανάμεσα στην Κίνα και στην Ταϊβάν) προστίθενται συνέχεια καινούριες. Όχι μόνο η Τιε-Αν-Μεν, αλλά και οι ιαπωνικές αξιώσεις σε βάρος της Ρωσίας για τις Κουρίλες νήσους στη Σαχαλίνη, η παραλίγο πολεμική αναμέτρηση Νότιας και Βόρειας Κορέας πριν από δύο χρόνια, η επικείμενη απόδοση του Χονγκ-Κονγκ στην Κίνα το 1997, οι πρόσφατες γαλλικές και κινεζικές πυρηνικές δοκιμές και η ένταξη του Πακιστάν στο πυρηνικό κλαμπ, είναι μερικά μόνο από τα σημεία των τελευταίων χρόνων που έφεραν την ΝΑ Ασία στο προσκήνιο της διεθνούς επικαιρότητας και την κατέστησαν έναν από τους κυριότερους πόλους εντάσεων και κλιμάκωσης ψυχρών και θερμών επεισοδίων στον πλανήτη.

Νοτιοδυτικά και ανατολικά...

Εν αρχή είναι οι νήσοι Σπράτλι που τον τελευταίο μήνα έγιναν διάσημοι. Ένα σύμπλεγμα από 100 περίπου νησάκια και ατόλες, πλούσια σε κοιτάσματα πετρελαίου, φυσικού αερίου και αλιευτικού δυναμικού. Διεκδικούνται από 6 συνολικά χώρες της περιοχής, την Κίνα, τις Φιλιππίνες, το Βιετνάμ, την Ταϊβάν, την Μαλαισία και το σουλτανάτο του Μπρουνέϊ. Παρά την αυτονομία σημασίας τους για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές τους, έχουν στρατηγική αξία για την θέση τους ανάμεσα στη Σινική θάλασσα και τον Ινδικό ωκεανό. Αντίθετα με τον τρόπο που παρουσιάστηκε από τον διεθνή και ελληνικό τύπο, η Ταϊβάν δεν αποτελεί σοβαρό διεκδικητή τους, καθώς βρίσκονται πολύ μακριά δυτικά της και διατηρεί τη μικρότερη στρατιωτική παρουσία σ' αυτές. Με την ευκαιρία της διένεξης της με την Ταϊβάν, η Κίνα βρίσκει την ευκαιρία να κάνει επίδειξη στρατιωτικής δύναμης, ανακινώντας το ζήτημα των νήσων Σπράτλι και στέλλοντας τα κατάλληλα μηνύματα και στους υπόλοιπους αποδέκτες. Κύρια προς τις Φιλιππίνες, που μαζί με την Κίνα αποτελούν τους σοβαρότερους διεκδικητές των νησιών. Δεν είναι τυχαίο που το Βιετνάμ και οι Φιλιππίνες έχουν προτείνει την αποστρατιωτικοποίηση τους, καθώς δεν μπορούν ν' αντιπαρατεθούν στην κινεζική υπεροπλία. Είναι ότι τα νησάκια αυτά θα ξανάρθουν στο προσκήνιο της διεθνούς επικαιρότητας από την ιδιαίτερα επιθετική κινεζική εξωτερική πολιτική, είτε αυτόνομα, είτε σαν τμήμα της μόνιμης διένεξης Κίνας-Βιετνάμ.

Προσπερνώντας το ζήτημα των νήσων Σπράτλι, η σύγκρουση ανάμεσα στην Κίνα και στην Ταϊβάν έχει ένα πολύ σοβαρότερο υπόβαθρο. Η διένεξη των δύο χωρών χρονολογείται από τη νίκη της κομμουνιστικής επανάστασης στην Κίνα το 1949 και την εγκατάσταση των Κινέζων εθνικιστών στο νησί της Φορμόζας (τη σημερινή Ταϊβάν). Από τότε οι δύο χώρες προσπαθούσαν να επιβληθούν, ξεχωριστά η κάθε μία για τον εαυτό της, σαν οι μοναδικοί νόμιμοι εκπρόσωποι της κάποτε ενιαίας Κίνας. Παιχνίδι

που η Ταϊβάν έχασε οριστικά το 1979, μαζί με την έδρα της στον Ο.Η.Ε. κάτω από το βάρος της σινοαμερικανικής προσέγγισης.

Υπάρχουν πολύ λόγοι που οι πρόσφατες εκλογές προκάλεσαν τέτοια ένταση στην περιοχή. Η ανάδειξη μιας αντιπολίτευσης στην Ταϊβάν με επιθετικές θέσεις για την εξωτερική πολιτική της χώρας, που απαιτεί την αυτονομία της από την σκιά του κινεζικού γίγαντα, συγκρούεται κάθετα με τις βλέψεις της Κίνας. Πολύ περισσότερο που οι ίδιες οι εκλογές κ' η φιλελευθεροποίηση του πολιτικού καθεστώτος, αποτελούν μια τελευταία απεικονισμένη κίνηση της Ταϊβάν να ενισχύσει σημαντικά το διεθνές προφίλ της και να επαναδιεκδικήσει την ένταξη της στον Ο.Η.Ε., που θα την θωράκιζε σε διπλωματικό και πολιτικό επίπεδο. Η Κίνα αντίθετα, απαιτεί την επανένταξη της Ταϊβάν στην Κίνα, κατά τα πρότυπα του Χονγκ-Κονγκ - "μια χώρα, δύο πολιτικά συστήματα". Θα σχηματιζόταν έτσι ένας οικονομικός κολλοσός με ΑΕΠ πάνω από 800 δισεκατομμύρια δολάρια, εξαγωγές πάνω από 160 δις δολάρια, επιταχύνοντας ουσιαστικά την ανάπτυξη της Κίνας στην ισχυρότερη καπιταλιστική χώρα του πλανήτη. Το πρόσφατο εξοπλιστικό πρόγραμμα της Ταϊβάν, ύψους 14 δις. δολαρίων είναι αμφίβολο αν μπορεί να αναχατίσει τον κινεζικό επεκτατισμό. Πολύ περισσότερο που η ανάδειξη του εθνικισμού στην Κίνα τα τελευταία χρόνια, δεν είναι μόνο απόρροια της ραγδαίας καπιταλιστικής ανάπτυξης, αλλά κ' ουσιαστικά μέσο για την εκτροπή των έντονων ταξικών συγκρούσεων της κοινωνίας και την διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής. Τελικά, η Ταϊβάν δεν είναι παρά ένα μικρό εμπόδιο στην ανάπτυξη της Κίνας σε οικονομική, πολιτική και στρατιωτική υπερδύναμη στην περιοχή.

Δυτικά και βόρεια...

Ορίζοντας τα δυτικά σύνορα του τμήματος εκείνου του κόσμου που μέσα στις επόμενες δύο δεκαετίες θα γίνει το οικονομικό κέντρο του πλανήτη, η Ινδία και το Πακιστάν προβάλλονται συχνά από τα διεθνή ΜΜΕ εξαιτίας της μεταξύ τους διένεξης. Η ιδιαιτερότητα της σύγκρουσης τους δεν έγκειται στο γεγονός ότι κρατάει σχεδόν μισό αιώνα, αλλά ότι και οι δύο χώρες αποτελούν πυρηνικές δυνάμεις. Παρόλα αυτά, τα δύο κράτη έχουν τελειώσει διαφορετική θέση και ρόλο στις παγκόσμιες εξελίξεις.

Το Πακιστάν προσπαθεί να διαδραματίσει ένα στρατηγικό ρόλο στην περιοχή της κεντρικής Ασίας. Την προηγούμενη δεκαετία, αυτό εκφράστηκε έντονα με την ενεργό ανάμιξη του στον πόλεμο στο Αφγανιστάν. Όχι μόνο ήταν ο δίαυλος μέσα από τον οποίο οι Η.Π.Α. τροφοδοτούσαν με όπλα το αφγανικό αντάρτικο ενάντια στο ρωσικό στρατό, αλλά και είχαν οργανώσει βάσεις στις οποίες οι αφγανοί αντάρτες εκπαιδεύονταν και ασκούσαν πολιτική διοίκηση στις περιοχές που έλεγχαν. Μετά την κατάρρευση της Ε.Σ.Σ.Δ. και την απώλεια της στρατηγικής σημασίας του Αφγανιστάν για τα ρωσικά συμφέροντα, υποβαθμίστηκε αντίστοιχα και ο ρόλος του Πακιστάν. Για ν' αντιστρέψει αυτή την εξέλιξη, το Πακιστάν επιτάχυνε το πυρηνικό του πρόγραμμα, χάρη στο οποίο απέκτησε πρόσφατα μία έως τρεις πυρηνικές βόμβες και αναπροσάρμοσε την εξωτερική του πολιτική. Στη Νέα Τάξη πραγμάτων, το Πακιστάν προσπαθεί να εμφανιστεί σαν ένα

από τα διεθνή κέντρα του Ισλαμισμού.

Η ανάμιξη του στην γιουγκοσλαβική σύγκρουση και η σύμπλευση του σε μουσουλμανικό μέτωπο με την Τουρκία είναι αναγκαίες για να χτυπηθεί ο ισλαμικός φονταμενταλισμός που εκπορεύεται από το Ιράν. Και βέβαια για να ισορροπιστούν οι αντιθέσεις μέσα στο ίδιο το Πακιστάν που χαρακτηρίζεται από έντονη πολιτική αστάθεια και τρομερή κοινωνική κρίση.

Το πραγματικό επίκεντρο όμως της περιοχής είναι η Ινδία. Η δεύτερη πληθυσμιακή χώρα στον κόσμο μετά την Κίνα, βαδίζει ολοταχώς στο να γίνει η τέταρτη οικονομική δύναμη, αμέσως μετά της Η.Π.Α. Παρόλο που δεν είναι ευρύτερα γνωστό, είναι σημαντικό το μέγεθος των ξένων επενδύσεων στην Ινδία και σε τρεις τελειώς διαφορετικούς απ' ότι τα συνηθισμένα χημικά και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Χαρακτηριστικό είναι ότι η Ινδία αποτελεί ένα από τα κυριότερα κέντρα πληροφορικής και παραγωγής software διεθνώς, εκτός του γεγονότος ότι ετοιμάζεται ν' ανταγωνιστεί το αμερικάνικο, το ρωσικό, το ευρωπαϊκό και το κινεζικό διαστημικό πρόγραμμα. Πέρα από το Πακιστάν, έντονος είναι ο ανταγωνισμός σε διπλωματικό επίπεδο και με την Κίνα, καθώς μετά την κατάληψη του Θιβέτ, η Ινδία έγινε το κέντρο των αυτοεξόριστων θιβετιανών.

Βόρεια και ανατολικά...

Η εικόνα της ΝΑ Ασίας δεν μπορεί καν να σκιαγραφηθεί, χωρίς την Ιαπωνία. Μπλεγμένη αξεδιάλυτα στο οικονομικό και στο γεωπολιτικό παζλ της περιοχής, η Ιαπωνία προσπαθεί ν' ανταγωνιστεί τις δύο μεγάλες δυνάμεις: την Κίνα στα δυτικά της και τις Η.Π.Α. στα ανατολικά.

Στο γεωπολιτικό επίπεδο, καθοριστική είναι κι αναμενόμενη ένταξη της Ιαπωνίας - μαζί με την Γερμανία στο Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. σαν μόνιμο μέλος. Κάτι που αναμένεται να συμβεί μέχρι το τέλος του αιώνα και η Ιαπωνία το επιθυμεί διαρκώς, εδώ και πολλά χρόνια. Η ένταξη της Ιαπωνίας με ενεργητικό τρόπο στο διεθνές πλέγμα κυριαρχίας, θα της επέτρεπε να χρησιμοποιήσει πολιτικά όπλα για ν' αντιμετωπίσει την πίεση πάνω στην οικονομία της και στις κατακτημένες αγορές της - ιδιαίτερα από τις Η.Π.Α. και την Ε.Ε.

Για να το πετύχει αυτό είναι αναγκαίο να οικοδομήσει την δικιά της στρατιωτική δύναμη και ν' αποκτήσει στρατιωτική ανεξαρτησία. Οφείλει δηλαδή να απεμπλακεί από την σφιχτή αμερικανική στρατιωτική κηδεμονία στην οποία βρίσκεται από το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου. Ο πρόσφατος βιασμός μιας 12χρονης μαθήτριάς στην πόλη Οκινάουα από αμερικανούς πεζοναύτες, προκάλεσε διπλωματική ένταση ανάμεσα στις Η.Π.Α. και την Ιαπωνία για την παρουσία των αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων, καθώς ξανάφερε το ζήτημα στο προσκήνιο.

Παρόλο όμως που ο στρατιωτικός επανεξοπλισμός είναι το κεντρικό ζήτημα για την ιαπωνική εξωτερική πολιτική, η αποδέσμευση της Ιαπωνίας από την στρατιωτική κηδεμονία των Η.Π.Α. είναι πολύ δύσκολη.

Η ένταση στην χερσόνησο της Κορέας, αλλά κυρίως οι επεκτατικές και ηγεμονικές τάσεις της Κίνας επιβάλλουν στην Ιαπωνία τη διατήρηση των αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων για

την διατήρηση της ισορροπίας δυνάμεων στην περιοχή. Το σύνολο της ιαπωνικής πολιτικής, τόσο σε οικονομικό, όσο και σε διπλωματικό επίπεδο, χαρακτηρίζεται από αυτή την εγγενή αντίθεση. Ανάμεσα στο σφυρί των Η.Π.Α. και το αμόνι της Κίνας, η Ιαπωνία κάνει συνεχώς παραχωρήσεις στο οικονομικό πεδίο για να κρατήσει στη συνέχεια σκληρή γραμμή στα εξωτερικά θέματα και αντίστροφα.

Το πιο πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η επικύρωση από την Ιαπωνία της συμφωνίας για το δίκαιο της θάλασσας. Με αυτήν, επέκτεινε τη ζώνη οικονομικής εκμετάλλευσης στα 200 ναυτικά μίλια, δημιουργώντας αμέσως προοπτικές με τη Ρωσία, την Κίνα και κυρίως την Νότια Κορέα. Η Νότια Κορέα απάντησε ακαριαία επεκτείνοντας κι' αυτή την ζώνη οικονομικής εκμετάλλευσης στα 200 μίλια, φέρνοντας στο προσκήνιο τη διαμάχη των δύο κρατών για τα νησιά Τόνκο και Τακεσίμα, την ίδια ακριβώς περίοδο που η Κίνα έκανε επίδειξη δύναμης στις νήσους Σπράτλι (και η Ελλάδα και η Τουρκία συγκρούονται για την Ίμια). Τα νησιά, παρόλο που δεν έχουν πετρέλαιο και ορυκτό πλούτο (αντίθετα με ό,τι έγραφαν κάποιες ελληνικές εφημερίδες) είναι πλούσια σε αλιευτικά αποθέματα. Το κυριότερο όμως είναι ότι βρίσκονται στη μέση της Ιαπωνικής θάλασσας, ανάμεσα στην Ιαπωνία και στη Νότια Κορέα και η κατοχή τους μετατοπίζει σε τεράστια απόσταση την υφαλοκρηπίδα μεταξύ των δύο κρατών. Ανάλογα είναι και τα προβλήματα με τη Ρωσία και τις Κουρίλες νήσους και εξαιτίας τους δεν υπογράφηκε συμφωνία οικονομικής συνεργασίας Ρωσίας-Ιαπωνίας πριν από λίγα χρόνια. Κάθε τόπος έχει τη βραχονησίδα του...

Πέρα από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα...

Η Παγκόσμια Τράπεζα είναι κατηγορηματική: στις επόμενες δεκαετίες, η Κίνα, η Ιαπωνία, οι Η.Π.Α., η Ινδία και η Ινδονησία θα είναι οι πέντε πλουσιότερες χώρες του κόσμου - με αυτή την σειρά. Από την ετήσια διάσκεψη της G7 (των 7 πλουσιότερων κρατών), η Ιταλία, η Γαλλία, η Αγγλία και ο Καναδάς θα απουσιάζουν. Στη ΝΑ Ασία γεννιέται το παγκόσμιο κέντρο του καπιταλισμού του 21ου αιώνα. Η Ιαπωνία, η Κίνα, η Ταϊβάν, το Χονγκ-Κονγκ, η Νότια Κορέα, η Σιγκαπούρη, η Ινδία, η Ινδονησία γίνονται ολόένα και περισσότερο τα πραγματικά κέντρα του κεφαλαίου.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, δεν είναι τυχαίο που οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί αποκτούν τόση οξύτητα στην περιοχή. Αντικατοπτρίζονται ακριβώς το επίπεδο του οικονομικού ανταγωνισμού και η έντασή τους αυξομειώνεται σύμφωνα με τις ανάγκες της συσσώρευσης του κεφαλαίου.

Η ηγεμονία της Κίνας στην περιοχή προκαλεί αποσταθεροποίηση σε όλα τα υπόλοιπα κράτη, έτσι το γεωπολιτικό παιχνίδι μετασχηματίζεται σε οικονομικό πλεονέκτημα, καθώς καθιστά την Κίνα ανταγωνιστικότερη πολιτικά για ξένες επενδύσεις. Ανάλογη πολιτική προσπαθούν ν' ακολουθήσουν όλες οι χώρες της περιοχής, πάντα όμως κάτω από την σκιά της κινεζικής επικυριαρχίας. Αυτό ακριβώς το σημείο προσπαθούν να εκμεταλλευτούν οι Η.Π.Α., εμφανιζόμενες σαν εγγυητές της σταθερότητας, με τ' ανάλογα βέβαια ανταλλάγματα στο άνοιγμα των τοπικών αγορών, στις επενδύσεις κεφαλαίων και στην φορολογία, εξαγοντας δηλαδή την οικονομική ύφεση, σε όφελος της δικιάς τους ανάπτυξης. Κάτω από το πλέγμα αυτών των ανταγωνισμών είναι τελικά φανερό γιατί η ASEAN (το αντίστοιχο της NAFTA για τις Ε.Ε., για την ΝΑ Ασία και τον Ειρηνικό ωκεανό) δεν έχει προχωρήσει.

Η κατανόηση των ανταγωνισμών σ' αυτή τη μακρινή γωνιά του κόσμου δεν είναι κάτι αδιάφορο. Στα πλαίσια της διεθνοποιημένης οικονομίας, το σύνολο των οικονομικών και πολιτικών εξελίξεων εκεί, αντανάκλα στο μοίρασμα της φτώχειας και του πλούτου σε όλο τον κόσμο. Οι ισορροπίες σε όλα τα επίπεδα εκεί, καθιέρωσαν και το πλαίσιο συμφωνιών της GATT, κάτι που ίσως να μην το ξέρουν οι αγρότες που διαδηλώνουν στους δρόμους της Αθήνας και της Θεσ/νίκης, ούτε οι εργάτες του Σκαρμαγκά. Τελικά όμως η κίνηση του κεφαλαίου διαπερνά την καθημερινότητά μας και αυτό πρέπει να το θυμόμαστε κάθε φορά που ψάχνουμε στις μικρές αγγελίες για καινούργια δουλειά...